

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוגי

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1

התובעת:

האישה

ע"י ב"כ עו"ד מייזלס ועו"ד בן עזרא-כהן

נגד

הנתבע:

האיש

ע"י ב"כ עו"ד גולדנברג

2

פסק דין

3

4 עניינו של פסק דין זה הוא הכרעה לגבי ביצועו של הסכם הגירושין של הצדדים מיום 31.1.2007.

5 עיקר המחלוקת בין הצדדים הינה לגבי אופן ביצועו ופרשנותו של הסכם הגירושין ביחס לזכויותיה

6 של התובעת במניות הנתבע בחברה שהקים בתקופת נישואי הצדדים.

7

8 **א. רקע עובדתי וההליכים המשפטיים**

9

10 1. הצדדים נישאו בשנת 1989 והתגרשו בשנת 2007.

11

12 2. במהלך הנישואין הקים הנתבע חברה בשם --- בע"מ (להלן: "החברה" ו/או "----"). הנתבע בעל

13

14 השליטה בחברה ועובד בה עד היום.

15 3. ביום 31.1.2007 חתמו הצדדים על הסכם הגירושין אשר אושר על ידי בית המשפט לענייני

16

17 משפחה ביום 13.2.2007 (תמ"ש 6770-07) (להלן: "הסכם הגירושין" ו/או "ההסכם").

18

19 4. במסגרת הסכם הגירושין קבעו הצדדים כנקודת מוצא כי לשניהם זכויות בחברה: "לאיש

20

21 ואישה זכויות בחברת ----". לאחר מכן פירטו הצדדים מה כוללות זכויות התובעת בחברה

22

23 ובאיזה אופן היא זכאית להן (להלן: "סעיף זכויות התובעת בחברה"):

24

25

26

"החברה"

לאיש ולאישה זכויות בחברת ---- (להלן: "החברה")

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

זכויות האשה בחברה

הצדדים מסכימים כי 15% מסך המניות המוחזקות ע"י האיש בחברה באותה עת יפדו במועד ההנפקה המיועדת לציבור ולאחר תשלום המס בגין תשלום תמורתן לאישה וזאת כתשלום מלא ומוסכם לסילוק כל דרישה של האישה בניין זכויותיה בחברה.

היה ועד 31 בדצמבר 2009, לא בוצעה הנפקה לציבור, תהיה לאיש זכות הראשונים לרכוש מניות אלו בהתאם להערכת מעריך מוסמך אשר זהותו תקבע בהסכמה בין הצדדים.

בהעדר הסכמות עד ליום 15.3.10 ימונה המעריך ע"י נשיא לשכת רו"ח בהתאם לפניית מי מהצדדים אליו תוך מתן הודעה על בקשת המינוי לצד האחר. לא עשה האיש שימוש בזכות הסירוב הראשונה לרכוש את מניותיה של האישה כאמור, עד 90 יום מקבלת הערכת השווי ע"י המעריך, רשאית האישה למכור המניות לצד ג' בהתאם לבחירתה ושיקול דעתה הבלעדי.

מוסכם בזאת כי כל זמן שמניות אלו לא נפדו ע"י האישה, או נמכרו לצד ג' כאמור, הן תשמשנה לצרכי שליטה והצבעה כמניותיו של האיש לכל דבר ועניין על פי שקול דעתו הבלעדי של האיש."

5. כמו כן קבעו הצדדים בהסכם הגירושין כי 12% מהמניות המוחזקות על ידי הנתבע בחברה במועד הנפקה לציבור או אם לא בוצעה, יעברו לידי נאמן אשר יחזיק עבורן במניות לטובת בנותיהן של הצדדים. נקבע כי הקצאת המניות לבנות תהיה במקביל לביצוע פדיון מניותיה של התובעת בחברה.

6. **ביום 7.11.2009** הגישה התובעת תביעה לבית המשפט לענייני משפחה לביטול הסכם הגירושין (תמ"ש 6771-07).

7. **ביום 4.11.13** ניתן פסק הדין על ידי כב' השופטת טובה סיוון ז"ל שביטל את הסכם הגירושין.

8. הנתבע הגיש ערעור על פסק הדין שביטל את הסכם הגירושין (עמ"ש 40897-12-13).

9. **ביום 7.10.14** במסגרת הליכי הערעור בבית המשפט המחוזי, מינה בית המשפט המחוזי את רו"ח יובל זילברשטיין לצורך קביעת שווי החברה וזאת בהתייחס לארבעה מועדים (להלן: "המומחה" וכן "חוו"ד רו"ח זילברשטיין"): **31.05.2005** - מועד הפרדה של הצדדים; **31.03.2007** - הסכם הגירושין נחתם ואושר בסמוך לתאריך זה (13.2.07); **31.12.2009** -

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

התאריך בהסכם שקובע שאם לא בוצעה הנפקה עד לתאריך זה מוענקת לנתבע זכות ראשונים לרכוש את המניות של התובעת; **31.12.2014** - מועד עריכת חוות הדעת.

10. חו"ד רו"ח זילברשטיין הוגשה בחודש מרץ 2015. חו"ד רו"ח זילברשטיין כללה תחשיב שווי של אחזקת הנתבע בחברה בארבעת המועדים ושווי החברה בארבעת המועדים. השווי פורט בשווי שקלי ודולרי. בחוות הדעת נקבע כי שווי אחזקותיו של הנתבע במועדים שהתבקשו הינו כמפורט להלן (מצויין להלן השווי בש"ח. בחוות הדעת צויין גם השווי דולרי וגם שוויה של החברה):

31.5.2005 – 4,735,000 ₪.

31.3.2007 – 14,376,000 ₪. חלקה של התובעת על פי ההסכם הוא: 2,156,400 ₪.

31.12.2009 – 39,056,000 ₪. חלקה של התובעת על פי ההסכם הוא: 5,858,000 ₪.

31.12.2014 – 80,411,000 ₪. חלקה של התובעת הוא: 12,061,650 ₪.

11. **ביום 15.11.16** קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור על כל חלקיו והורה על ביטול פסק הדין שקבע כי הסכם הגירושין מבוטל (להלן: "**פסק הדין של בית המשפט המחוזי**"). בסיפת פסק הדין של בית המשפט המחוזי צויין כי: "**נוכח התוצאה, מצופה מהצדדים שיגיעו ללא דיחוי נוסף להסדר בדבר מימוש זכויותיה של המשיבה לקבלת המגיע לה על פי הסכם הגירושין, כולל כל הנדרש לשם יישומו.**"

12. התובעת הגישה בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי (בע"מ 9777/16). **ביום 7.3.17** דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור שהגישה התובעת (להלן: "**פסק הדין של בית המשפט העליון**"). בסיפת פסק הדין של בית המשפט העליון צויין כי: "**בבצד האמור נוסף כי ככל שלמבקשת קיימות טענות שעניינן בזכויותיה כבעלת מניות בחברה, פתוחה לפניה הדרך לנקוט הליכים מתאימים.**"

13. **ביום 12.6.17** הגישה התובעת את התביעה הנוכחית אשר הוגדרה כתביעה להליכי ביצוע ואכיפה בהתאם לסעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה במסגרתה עתרה למימוש זכויותיה במניות הנתבע בחברה. הנתבע בכתב הגנה **מיום 16.7.2017** עתר לדחיית התביעה על הסף.

14. לאחר קביעת התיק להוכחות ובהמשך למידע שנמסר בעל פה בקד"מ המשפט ע"י הנתבע, הנתבע פירט בתצהיר עדות ראשית מטעמו כי מתקיימים בחברה מגעים בין בעלי המניות לצורך מימוש המניות, באופן שבו החברה רוכשת מבעלי המניות את מניותיהם. הנתבע טען כי רצוי שהתובעת תיטול חלק במהלך זה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוגי

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

15. כמו כן צירף הנתבע בנספח ט' לתצהיר עדות ראשית (שהוגש ביום 7.11.2018) מסמכים המעידים כי **יצר הסדר נאמנות ביום 26.3.2018** בו מינה כנאמן את רו"ח שטיינמץ והפקיד בידיו מניות שהוא סבור כי משקפים את השווי שנקבע בחו"ד רו"ח זילברשטיין כמשקפים את שווי המניות המגיע לתובעת נכון לשנת 2014 (להלן כפי שהכתירו הנתבע: "**כתב הוראות חד צדדי לנאמן**"). בחינת המסמך מעלה כי מדובר במניות בשיעור של 3.7% מאחזקותיו של הנתבע. במסגרת כתב הוראות חד צדדי לנאמן מינה הנתבע נציג, מר ---- (להלן: "**הנציג**"), שתפקידו על פי הגדרת הנתבע לשמש כגורם למכירת המניות וביצוע כל הנדרש לשם כך. בנספח א' לכתב הוראות חד צדדי לנאמן צורף נספח א' שהינו כתב הוראות לנציג (להלן כפי שהכתירו הנתבע: "**הוראות לנציג**").

16. ביום 12.7.2018 נעתרתי לבקשה לגילוי מסמכים הנוגעים לחברה (בקשה 9) באופן רחב כאשר ציינתי בין היתר כי: "[...] **יש לאפשר לה את גילוי המסמכים המבוקש. הדבר ישווה בין מצבם של הצדדים וייתכן כי יאפשר גם הידברות בונה לקדם הסכמות מושכלות כוללות. כמו כן, על מנת שיוגשם עיקרון השוויון בין הצדדים יש לאפשר את גילוי המסמכים המבוקש. הצדדים שניהם מציעים הצעות לעניין המחלוקת בדבר המניות המוחזקות בידי המבקשת. לכן, יש לוודא כי מלוא המידע חשוף בפני שני הצדדים באופן שווה. יתרה מכך, יש בגילוי המסמכים כדי לחשוף בפני ביהמ"ש את התמונה העובדתית במלואה. חשיפה זו תביא לקידום ההליך ותסייע בהבנת הדברים לאשורם ולעומקם.**"

17. על החלטה זו הגיש הנתבע בקשת רשות ערעור (רמ"ש 18-10-5067). ביום 29.10.2018 קבע בית המשפט המחוזי במסגרת בקשת הנתבע לעיכוב ביצוע של ההחלטה כי: "**אני מחליט להיעתר לבקשה באופן חלקי: המבקש ידאג להמציא לידי המשיבה דו"חות כספיים מלאים של החברה לשנים 2012-2017; תקנון החברה מעודכן בו מפורטות זכויות בעלי המניות וטבלת אחזקות הון כולל (סעיפים 11א(1), (2), 5) לבקשת המשיבה שהייתה לפני ביהמ"ש קמא.**"

18. לאחר שהנתבע לא מילא את החלטת בית המשפט המחוזי, הגישה התובעת בקשה להורות לרו"ח שטיינמץ, שערך את הדוחות הכספיים של החברה, להמציא לתובעת את הדוחות הכספיים המלאים והחתומים של החברה (בקשה 19). ביום 24.12.18 התקבלה הבקשה והוריתי כי מאחר וההחלטה של בית המשפט המחוזי לא בוצעה על ידי הנתבע והוא לא המציא לתובעת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26489-06-17 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

את המסמכים שנדרשו יש להורות לרו"ח שטיינמץ לפעול להמצאת הדוחות הכספיים המלאים של החברה לידי התובעת:

החלטה	24/12/2018
בקשה 19 בתיק 26489-06-17	
שו' תמר סנונית פורר	
<p>לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, אני קובעת כי דין הבקשה להתקבל.</p> <p>בהחלטת כב' בית המשפט המחוזי מיום 29.10.18 נקבע כי "המבקש ידאג להמציא לידי המשיבה דוחות כספיים מלאים של החברה לשנים 2012-2017; תקנון החברה מעודכן בו מפורטות זכויות בעלי המזיות וטבלת אחזקות הון כולל בו (סעיפים 11 א (1) (2) 5 לבקשת המשיבה שהייתה לפני ביהמ"ש קמא)".</p> <p>משעה שהמבקשת טוענת כי המשיב (חרף האמור בתגובתו) לא פעל להמצאת הדוחות הכספיים המלאים לידיה (ראה סעיף 1 לבקשה), הרי שאין כל מניעה להורות לרו"ח שטיינמץ לפעול להמצאת הדוחות הכספיים המלאים לידיה של המבקשת (כך או כך על הדוחות הכספיים להימצא בידיה של המבקשת בין אם באמצעות המשיב בין אם באמצעות רו"ח שטיינמץ).</p> <p>הפסיקתה שצורפה לבקשה נחתמת על ידי כעת במקביל. המבקשת תישא במלוא העלויות הנדרשות לשם הפקת המסמכים ותפעל להמצאת העתק המסמכים אשר יתקבלו בידיה מרו"ח שטיינמץ לידי המשיב.</p> <p>תואיל המזכירות להמציא החלטתי לצדדים.</p>	

19. גם על החלטה זו הגיש הנתבע בקשת רשות ערעור (רמ"ש 2432-01-19). ביום 6.1.2019 ניתן פסק דינו של כב' השופט שוחט שדחה את הבר"ע.

20. להשלמת התמונה יצוין כי בעיצומם של ההליכים בבימ"ש זה ובסמוך לדיוני ההוכחות בחודש 12/2018 העביר הנתבע את כל מניותיו בחברה לחברת אחזקות: XXX בע"מ. בין הצדדים מחלוקת לגבי המשמעות והמניע לפעולה זו, כפי שיפורט להלן.

21. בקשה נוספת של התובעת לגילוי דוחות כספיים של חברה זרה המוחזקת על ידי החברה נדחתה על ידי ביום (בקשה 22). כמו כן נדחתה בקשתה של התובעת לצרף מסמך ניתוח הדוחות הכספיים שנערך על ידי רו"ח מטעמה (בקשה 21).

22. במסגרת ההליכים בפניי נעשו מאמצים עד תום ההליך להביא את הצדדים לידי הסכמה, אולם הדבר לא צלח.

23. לאחר שמיעת ההוכחות, הוגשו סיכומים בכתב וכעת ניתן פסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ב. טענות הצדדים

תמצית טענות התובעת

24. **בכתב התביעה** עתרה התובעת לסעדים הבאים :

כי בית המשפט יורה כי התובעת זכאית לתשלום מהנתבע עבור זכויותיה במניות החברה בסך של 12,061,650 ₪ המהווים 15% מערך מניותיו של הנתבע נכון להיום (כך נכתב) ובהתאם להערכת השווי בחו"ד של רו"ח זילברשטיין. **לחילופין** כי בית המשפט יורה כי התובעת זכאית לתשלום של הסך של 5,858,400 ₪ המהווים 15% משווי מניות הנתבע בחברה נכון לשנת 2009 ובהתאם להערכת השווי בחו"ד של רו"ח זילברשטיין ובתוספת הפרשי ריבית והצמדה כחוק. התובעת עתרה עוד כי ככל הנדרש בימ"ש ימנה כונס נכסים למכירת כלל מניות הצדדים בחברה, באופן שיאפשר לתובעת לקבל שווי הוגן למניות בהתאם לחוות דעתו של רו"ח זילברשטיין.

בסיכומיה עתרה התובעת כי בית המשפט יורה כי התובעת זכאית לתשלום מהנתבע עבור זכויותיה במניות החברה בסך של 12,061,650 ₪ בהתאם להערכת השווי בחו"ד של רו"ח זילברשטיין המהווים 15% מערך מניותיו של הנתבע נכון ליום 31.12.2014, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום 31.12.2009 ועד לתשלומם בפועל (סעיף 106א) לסיכומים, עם זאת בסעיף 105 התבקשו הפרשי הצמדה וריבית משנת 2015 בלבד ולא משנת 2009).

25. התובעת טוענת כי יש לראות את סעיף זכויות התובעת בחברה כתנאי שהתממש – מאחר ולא בוצעה הנפקה עד תום שנת 2009, הצדדים הסכימו כבר על מעריך שווי, ומשכך יש לבצע את תשלום שווי חלקה של התובעת בהתאם לחו"ד של רו"ח זילברשטיין. התובעת טוענת כי אין זה סביר או צודק לגרום לכליאתה בקשר עם אותו אדם שיצר עבורה מציאות מדומה והונה אותה במשך כל נישואיהם (סעיפים 21-22 לכתב התביעה).

26. התובעת טוענת כי יש ליישם את התפיסה בפסק הדין של בית המשפט המחוזי ולאפשר לה לקבל את זכויותיה במניות בשווי כספי. התובעת מתנגדת לקבלת המניות בעין או על ביצוע הערכת שווי חדשה ומציינת כי מזה כ-10 שנים היא נאבקת על מימוש זכויותיה. היא מציינת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש ש' 17-06-26489 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 כי חו"ד של רו"ח זילברשטיין עוד היטיבה עם הנתבע מאחר ובחו"ד צויין כי קיימת לחברה
2 הערכה של חברת BDO שם הוערך שוויה לשנת 2014 בסך של 282,000,000 ₪.

3
4
5 27. התובעת מציינת כי בהתאם להסכם הגירושין לא הייתה הנפקה של החברה והיא הייתה אמורה
6 לקבל את המניות להן היא זכאית בשנת 2009. מאחר שהתובעת לא קיבלה את שמגיע לה,
7 הנתבע המשיך להחזיק במלוא המניות ויש לראותו כמחזיק "בשבי" גם בחלקה של התובעת
8 בהן. במהלך תקופה זו המניות הושבחו ושווין עלה משמעותית. השבחה זו יש לייחס, בחלקה,
9 גם לעצם העובדה שהנתבע החזיק במלוא המניות (כולל בחלקה של התובעת) ולא רק בחלקן.

10
11 28. התובעת מדגישה כי הנכס המרכזי שצברו הצדדים במהלך הנישואין הוא החברה, שתחילת
12 דרכה הייתה במטבח ביתם של הצדדים. התובעת מדגישה כי מדובר בנכס אשר איננו רק הנכס
13 המרכזי שצברו בני הזוג אלא הנכס הכמעט בלעדי (שכן הצדדים לא רכשו בית או דירת מגורים).
14 על כן הזכויות שתקבל התובעת במסגרת תביעה זו הן בעצם הזכויות היחידות עמן תצא
15 מנישואין בני כ-20 שנים, במסגרתם נולדו לצדדים 3 בנות.

16
17 29. התובעת טוענת כי לשון ההסכם ופרשנותו צריכים להוביל למסקנה כי היא זכאית לקבל שווי
18 כספי מהתובע: בהסכם נקבע כי אם לא תהיה הנפקה הנתבע ירכוש את מניותיה וזאת יש
19 להסיק מהמנגנונים שנקבעו בהסכם: מעריך שווי, זכות סירוב ראשונה של הנתבע. הנתבע היום
20 בעלים של למעלה מ-90% מהחברה דבר שהופך את מניותיה של התובעת למיעוט משמעותי עוד
21 יותר (סעיפים 50-51 לסיכומים).

22
23 30. התובעת מדגישה כי הנתבע לא פעל ליישומו וביצועו של ההסכם גם כאשר התנגד בהליכים
24 המשפטיים לביטולו של ההסכם: הנתבע לא ביקש לרכוש את המניות, לא פנה למינוי מומחה
25 שיעריך את השווי, גם כאשר נשלחו הצדדים למעריך מטעם לשכת רואי החשבון סיכל את
26 ההערכה. הנתבע המשיך ליהנות מהחזקת מניותיה של התובעת.

27
28 31. לטענתה של התובעת, במצב שנוצר בין הצדדים היא כיום נמצאת במצב שבו היא "כלואה" עם
29 מניות מיעוט חסרות ערך מעשי ולא קיבלה עד היום בחלוף 13 שנה ממועד אישורו של הסכם
30 הגירושין את זכויותיה בחברה. התובעת מציינת כי הנתבע הוא בעל השליטה בחברה, לתובעת
31 אין זכות לשכר, החברה לא מחלקת דיבידנדים אלא הנתבע ובת זוגו מושכים משכורות עתק
32 מן החברה. כתוצאה מכך, לאיש אין רצון בזכויות מיעוט בחברה שלא מקנות לו דבר. לפיכך
33 היא איננה יכולה למכור את מניותיה לצד שלישי לפי האופציה המופיעה בהסכם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

32. התובעת מפרטת באריכות כי פעולותיו של הנתבע בחברה בשנים האחרונות הופכות את המכירה לצד ג' חיצוני לבלתי ניתנת למימוש. בין היתר מפרטת התובעת את הפעולות הבאות שבוצעו על ידי הנתבע: העברת כל מניותיו של הנתבע שהוחזקו על ידו אישית לחברה אחרת שבבעלותו (כך שלא ניתן לקיים את שנקבע בהסכם כי התובעת תקבל שווי של מניות המוחזקות על ידי הנתבע); ריקון החברה על ידו באמצעות משיכת משכורות גבוהה על ידו ועל ידי בת זוגו, תכנית הרכישה העצמית שיזם הנתבע מול בעלי המניות ע"י החברה.

תמצית טענות הנתבע

33. הנתבע עותר לדחיית את התביעה. הנתבע טוען כי התובעת מבקשת באמצעות תביעה זו לשנות את פסקי הדין של ערכאות הערעור שקבעו כי הסכם הגירושין בין הצדדים שריר וקיים. הנתבע מתנגד לחיובו לרכוש את מניותיה של התובעת ולשלם לה שווי כספי וטוען כי הדבר מנוגד להסכם הגירושין. גם בסיכומים עתר כי בית המשפט ידחה את התביעה וייקבע כי יש לבצע את הגירושין ככתבו וכלשונו, וכי התביעה הולמת תביעה לאיזון משאבים ואינה בגדר הסמכויות הנתונות לבית המשפט לפי סעיף 7 לחוק בתי המשפט לענייני משפחה.

34. הנתבע טוען כי הסכם הגירושין קובע כי התובעת תהיה זכאית לקבל את חלקה במניות במועד עתידי מספר שנים לאחר הגירושין מתוך שיקול כלכלי מובהק שהתובעת דרשה, כדי שחלוקת הזכויות ביחס למניות תהיה במועד לאחר כניסת משקיעים לחברה שיעלו את שווייה. הנתבע מדגיש כי אין לו בהסכם הגירושין חיוב לרכוש את חלקה של התובעת ולשלם את שווי המניות וכי התובעת רשאית למכור את המניות לצד ג' בכפוף לזכות סירוב ראשונה של הנתבע הרשאי לרכוש אותן אם יחפוץ. הנתבע שב ומדגיש בסיכומיו (סעיפים 22-20) כי את הסכום שהתובעת זכאית לקבלת עליה לקבל ממנו מניות ומכירתן ולא מחיובו של הנתבע לשלם לה ממקורותיו את הסכום כאמור.

35. הנתבע מדגיש כי התובעת מתעלמת בסכומים הנתבעים על ידה מחיוב המס שיהיה בעת תשלום המניות, גם אם היה מסכים לרכוש את המניות. כך שאין לקבל את הסכומים השונים בהם היא נוקבת בכתבי טענותיה.

36. הנתבע טוען כי התובעת סותרת את עצמה בטענותיה השונות ויש לדחות את טענותיה לגבי שותפות כלואה ביחס לחברה ולמניותיה. **בכתב ההגנה** ציין הנתבע כי הוא אינו בעל מניות "כל יכול" בחברה ויש 7 בעלי מניות הכוללים אותו, קרן הון סיכון מהגדולות בישראל, משקיע בינלאומי המשקיע בעולם בתחום ****, ***** , חברת השקעות מהוותיקות והמרכזיות במשק ושתי חברות החזקות משפחתיות גדולות. הוא מצייין כי המשקיעים הם משקיעי מיעוט אשר ביצעו את היקף ההשקעות לאחר גירושי הצדדים ומניותיהם סחירות בכל מועד שיבחרו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוגי

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

בסיכומים הוא מציין כי חו"ד רו"ח זילברשטיין התייחסה לפרמטרים האופייניים לחברה לצורך הערכת השווי ולקחה בחשבון את שכרו של הנתבע ובת זוגו ואת אופן השליטה בחברה ולא נקבע בחו"ד של רו"ח זילברשטיין כי המניות לא ניתנות למימוש.

37. הנתבע טוען כי התובעת אינה זכאית ל-15% מזכויותיו בחברה מאחר והייתה זכאית למנגנון של מכירת מניות בהיקף השווה ל-15% ממניות הנתבע בשנת 2009 ולא כיום. לשיטתו של הנתבע (סעיפים 13.1-13.2, 6.6 לכתב ההגנה, סעיפים 85-89 לסיכומים) מאחר ושווי המניות עלה משנת 2009 לכל היותר התובעת זכאית כיום למכור אחוז מסוים של מניות המשקף שווי של 15% משנת 2009 משוערך להיום. על כן לטענת הנתבע התובעת זכאית אך ורק למכור את המניות לצד שלישי על פי ההסכם בכפוף לזכות הראשונים שלו לרכוש ממנה ולכן יש לבדוק כמה אחוז מניות נכון להיום יש להעמיד לרשותה של התובעת למכירה בערכים שיבטאו שווי של 15% משנת 2009.

38. על פי כתב הוראות חד צדדי לנאמן שהנתבע צירף כנספח ט' לתצהיר עדות ראשית עולה כי הנתבע מעריך את חלקה של התובעת בשיעור 3.7% מאחזקותיו.

39. הנתבע מדגיש כי אין לחייב אותו לשלם לתובעת סכומים כספיים בהתאם להערכות שווי שנים רבות לאחר הגירושין, מאחר ולתובעת אין חלק בחברה ובשגשוגה ושעה שהתובעת מנעה את יישומו של הסכם הגירושין במועד. כמו כן הוא מדגיש כי העיכוב במימוש זכויותיה של התובעת נובע כל כולו מהתנהלותה והגשת התביעה לביטול הסכם הגירושין על ידה.

40. הנתבע טוען כי המניות להן זכאית התובעת סחירות והיא יכולה בנקל לפועל למכירת המניות ואין הנתבע או כל גורם אחר עומד בדרכה. הנתבע מציין כי הוא חתם על כתב הוראות חד צדדי לנאמן והפקיד בידיו מניות בשיעור המשקף את היקף המניות אותם זכאית התובעת למכור, וכן מינה נציג שניתנו לו הוראות לשתף פעולה ולתת את המידע הנדרש לכל גורם שהתובעת תבחר ויתעניין ברכישה (סעיף 50 לסיכומים).

41. בסיכומים טוען הנתבע כי התובעת דחתה את הזדמנות שהציע לה ליטול חלק ברכישת מניות על ידי החברה עצמה. הנתבע צירף לתצהיר עדות ראשית בנספח ט' כי בחברה מתנהל הליך במסגרתו ביקשו בעלי מניות בחברה למכור את מניותיהם לחברה, אשר תשלם להם את שווי הרכישה מרווחי החברה ומניותיהם יושבו לחברה. אולם התובעת סירבה גם להצעה זו. הנתבע טוען כי התובעת נמנעת בעצמה מליישם את ההסכם, ביקשה לקבל מסמכים שאסור לו לתת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

על פי חוק ולאחר מכן התחרטה והודיעה לבימ"ש המחוזי כי היא איננה זקוקה למסמכים אלה.
דבר המעיד כי היא לא חפצה באמת למכור את המניות.

42. הנתבע טוען כי העברת המניות לחברת אחזקות פרטית שלו נובעת משיקולי מס ואין לה שום משמעות בהיבט זכויותיה של התובעת. הנתבע טוען כי אין בהסכם כל מגבלה על הנתבע לסחור במניות וכי התובעת אל הגישה לכל אורך שנות ההתדיינות כל בקשה בעניין זה.

43. בסיפת סיכומיו טוען הנתבע כי התובעת היא זו שצריכה ליישם את ההסכם בכל הקשור לבחירת עיתוי מימוש המניות ומכירתן.

ג. דיון והכרעה

44. העובדות הבאות אינן שנויות במחלוקת:
אין מחלוקת כי לא הייתה הנפקה של החברה לציבור עד לתאריך 31.12.2009.
אין מחלוקת כי עד עתה הנתבע לא מימש את זכות הראשונים שלו לרכוש את מניותיה של התובעת.
אין מחלוקת כי לא מונה בהסכמת הצדדים מעריך לשווי החברה. עם זאת, מונה רוי"ח במסגרת ההליכים המשפטיים בבימ"ש המחוזי כאמור לעיל. שני הצדדים הסתמכו על חו"ד של רוי"ח זילברשטיין בהליכים בפניי, כל אחד לחיזוק טענותיו השונות.
אין מחלוקת כי התובעת לא הצליחה עד עתה למכור את מניותיה לצד ג' (לכל אחד מהצדדים טענות מדוע הדבר לא צלח וכל אחד מאשים את משנהו בכך).
לפיכך, אף אחד מהתרחישים שנצפו בהסכם לא התרחש.

45. מאז אישורו של ההסכם חלפו 13 שנה. זכויותיה של התובעת בחברה לא מומשו עד עתה.
ביום 13.2.2007 אושר הסכם הגירושין של הצדדים בבית המשפט לענייני משפחה.
ביום 7.11.2009 הגישה התובעת תביעה לביטול הסכם. מאז במשך כ-8 שנים התנהלו ההליכים בעניין ביטול ההסכם (בבימ"ש למשפחה, בבימ"ש המחוזי ובבימ"ש העליון).
ביום 12.6.2017 – בסמוך לאחר פסק דינו של בית המשפט העליון - הגישה התובעת את התביעה הנוכחית לביצוע ההסכם.

46. הצדדים קבעו בהסכם הגירושין הסדר איזון משאבים המסדיר את זכותה של התובעת לקבלת זכויות בחברה. אין מחלוקת כי מעת חתימת הסכם ועד עתה התובעת לא קיבלה את זכויותיה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

אין מחלוקת כי הצדדים ניהלו שנים ארוכות מאוד הליכים משפטיים שנבעו מתביעתה של התובעת לביטול ההסכם והליכי ערעור בהם זכה הנתבע לאחר מכן.

1. פרשנות ההסכם בראי דיני המשפחה - דיני החוזים - דיני החברות

47. התביעה עוסקת בביצועו של הסכם גירושין. למעשה בית המשפט מתבקש לפרש את ההסכם לצורך ביצועו בהתאם לסעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה. בין הצדדים יש מחלוקת עזה לגבי אופן הפרשנות הנדרש לביצוע ההסכם.

48. כללי פרשנות הסכם שנקבעו בע"א 4628/93 מדינת ישראל נ' אפרופים שיכון ויזום (1991) בע"מ פ"ד מט(2) 265 (1995) (להלן: "**הלכת אפרופים**"), שבו וקיבלו זרקור לאחרונה בפסק הדין בע"א 7649/18 ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (20.11.2019). במסגרת פסק הדין בו נדחתה הבקשה לדיון נוסף בפסק דין ביבי כבישים, חזרה כב' הנשיאה על עקרונות הפרשנות הנדרשים לחוזה. נקבע כי חוזה יש לפרש על פי אומד דעתם של הצדדים הנלמד מלשון החוזה ומנסיבות חיצוניות לו (התכלית הסובייקטיבית של החוזה). במקרים בהם לא ניתן לאתר את התכלית הסובייקטיבית של החוזה, על בית המשפט לפנות לתכלית האובייקטיבית של ההסכם המושפעת גם מעיקרון תום הלב, שיקולי הגיון, יעילות עסקית ושכל ישר:

"הלכת אפרופים קבעה כי חוזה מתפרש על פי אומד דעתם של הצדדים, הנלמד מבחינה של לשון החוזה ושל הנסיבות החיצוניות לו (הלכת אפרופים, בעמ' 311). זוהי התכלית הסובייקטיבית של החוזה. עוד קובעת הלכת אפרופים כי רק במקרים שבהם אין כל אפשרות לאתר את התכלית הסובייקטיבית, על בית המשפט המפרש את החוזה לפנות לתכלית האובייקטיבית שלו, המושפעת בין היתר מעיקרון תום הלב ומשיקולי היגיון, יעילות עסקית ושכל ישר (שם, בעמ' 313). [...] עוד הדגיש בית המשפט כי לא ניתן לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו וכי קיימת חזקה שלפיה פרשנות החוזה תואמת את המשמעות הפשוטה העולה מקריאת לשון החוזה [...]."

ראו: דני"א 8100/19 ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (19.4.2020) פסקה 13 לפסק הדין.

49. בהמשך פסק הדין בדני"א 8100/19 מדגישה כב' הנשיאה כי העקרונות הפרשניים שנקבעו בהלכת אפרופים עשויים להיות מיושמים באופן שנה על פי סוג החוזה ונסיבות כריתתו:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

"בפסק הדין נושא הבקשה שבים ומזכירים השופטים א' שטיין וע' פוגלמן כי הלכת אפרופים "חלה על כל חוזה וחוזה" וכל השופטים בהרכב מבהירים כי "לא כל החוזים נולדו שווים". [...]

[..] ניתן למצוא בפסיקה לאורך השנים התייחסויות לא מועטות לכך שהעקרונות הפרשניים שנקבעו בהלכת אפרופים עשויים להיות מיושמים באופן שונה בהינתן סוג החוזה ונסיבות כריתתו. כך נקבע בעניין מגדלי הירקות כי "המשקל שיש לייחס למשמעות האינטואיטיבית העולה מקריאת החוזה, עשוי להשתנות בין קטגוריות שונות של חוזים שונים... כך, למשל, אין הסכם ממון בין בני זוג כחוזה למכירת דירה. אין חוזה למכירת דירה כחוזה בין אנשי עסקים שבאים בעסקאות חוזרות" (פסקה 11 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) א' ריבלין; וראו גם: שם, פסקאות 18, 24-25 לפסק דינו של המשנה לנשיא מ' חשין). ובעניין אחר הובהר כי "במסגרת העולם החוזי ישנם "מוסדות" חוזיים רבים... ברי, כי תכלית המוסד החוזי משפיעה אף על אופן פרשנות החוזה" (ע"א 3894/11 דלק – חברת הדלק הישראלית בע"מ נ' בן שלום, סו(2) 544, 569 (2013)).

ראו: דני"א 8100/19 ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (19.4.2020) פסקה 14 לפסק הדין.

50. סעיף זכויות התובעת בחברה בהסכם הגירושין מסדיר את זכותה של התובעת לקבלת זכויות בחברה שהנתבע הקים והוא בעל מניות ובעל השליטה בה. מדובר בהסכם גירושין והוא במישור מערכת היחסים האישית שבין הצדדים. עם זאת, פרשנותו של סעיף זכויות התובעת בחברה מחייבת בחינתו מתוך ראיה כוללת הן של דיני המשפחה, הן של דיני החוזים והן של דיני החברות. בחינת ההסכם וביצועו רק מתוך פריזמה מצומצמת של ענף משפטי אחד עלולה ליצור תוצאה מעוותת שאינה רצויה מבחינת הצדדים (התכלית הסובייקטיבית) ומבחינת מדיניות משפטית (התכלית האובייקטיבית).

51. העקרונות הפרשניים על פי דיני המשפחה – בעניינו מדובר בהסכם גירושין לאחר הליך גישור ממושך שהסדיר את מכלול נושאי הפרידה בין הצדדים. בהקשר זה יש להדגיש כי הסכם הגירושין כולל תניות שלובות זו בזו בנושאים שונים וכאשר מטרת הצדדים הייתה להסדיר את מכלול ענייני הפרידה ביניהם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פור

52. על מאפייניו הייחודיים והשלובים של הסכם גירושין עמד בית המשפט המחוזי, ונקבע כי הסכם גירושין אינו "מספר חוזים שחוברו להם יחדיו", ואין לבחון אותו ככזה אלא כמכלול:

"יובהר כי הסכם גירושין אשר מסדיר את מכלול היחסים בין בני זוג אינו דומה לעסקת מכר שבה חוברו מספר חוזים יחד במסגרת אחת (בכפוף לכוונת הצדדים אם אכן ראו בחוזה ככזה הניתן להפרדה (ראו ד' פרידמן ונ' כהן חוזים (כרך ב') עמודים 1117-1119)). והדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בהסכם גירושין הכורך וקושר עניינים שונים, אשר ההסכמות לגביהן הן תוצאה של פשרה, תוך הסתכלות הצדדים על ההסכם כמכלול, מבלי שכל נושא בהסכם הגירושין מוגדר כחוזה נפרד שניתן להפרידו [ראו למשל בדברי כב' השופטת שטופמן בע"מ (ת"א) 1191/02 ח' א' נ' ח' ח' (לא פורסם, 25.12.2003)]."

ראו: עמ"ש 10-06-11337 פלוגי נ' פלוגית, סעיפים 8-10 לפסק דינו של כב' הש' שנלר (29.4.12).

53. בפסק דין אחר עמד בית המשפט העליון על חשיבות סיומם של דברים מבחינה רכושית לאחר הסדר רכושי:

"הסדר ממוני הקושר את בני-הזוג זה לזה אחרי פרידתם אינו רצוי..." (פרשת סטריק [13], שם), והפירוד הריהו בחינת "כריתות – דבר הכורת בינו לבניה" (גיטין, פג, א [א]).

ראו: בע"מ 1681/04 פלוגית נ' פלוגי פ"ד נט(4), 614, 619.

54. מטרת הגעת הצדדים להסכם הייתה להביא לאיזון משאבים מהיר, יעיל המסיים את השותפות וממצה את זכויותיהם ההדדיות של הצדדים וחובותיהם אחד כלפי השני.

55. בעניינו חלף הזמן מעת אישור ההסכם בשנת 2007 ועד עתה פגם ברצונם המשותף של הצדדים להביא לפרידה מסודרת, עניינית ויעילה בתקופה שבה על אף הפרידה עוד שררו ביניהם יחסי אמון שאיפשרו הגעה להסכמות מושכלות.

56. פרשנות בפריזמת דיני המשפחה תומכת גם עתה בסיום השותפות בין הצדדים וביצוע הפרידה ביניהם מבחינה רכושית אחת ולתמיד. כמו כן היא תומכת בבחירה בפרשנות שלא תגרום להליכים נוספים, ממושכים ומורכבים לאור חלוף הזמן אלא תאפשר לצדדים לסיים את איזון המשאבים על פי סעיף זכויות התובעת בחברה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 57. לכל אלה יש להוסיף עובדה משמעותית נוספת בפרשנות של דיני משפחה והוא סוג הנכס בו
2 עסקינן. בעניינו זכויות התובעת בחברה הם הנכס המרכזי, העיקרי והמשמעותי שהיה לצדדים
3 לאחר 18 שנות נישואין ובנות משותפות. לצדדים לא הייתה דירת מגורים משותפת ועיקר
4 זכויותיהם המשותפות הוא בחברה זו.
- 5
6 58. העקרונות הפרשניים על פי דיני החוזים – סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-
7 1973 קובע כי: "חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה
8 ומנסיבות העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש
9 החוזה בהתאם ללשונו". פסק הדין המרכזי שדן בפרשנות חוזים הינו כאמור הלכת אפרופים.
10 59. בהלכת אפרופים נקבע כי בעת פרשנות חוזה יש לבחון מה התכלית הסובייקטיבית של החוזה
11 – קרי בחינת לשון החוזה והנסיבות החיצוניות לו. וכאשר מתעורר קושי למציאת התכלית
12 הסובייקטיבית של החוזה, על בית המשפט לפנות לתכלית האובייקטיבית של ההסכם
13 המושפעת גם מעיקרון תום הלב, שיקולי הגיון, יעילות עסקית ושכל ישר.
14
15 60. לכך יש להוסיף (כפי שצויין לעיל בדנ"א 8100/19) כי חוזה יש לפרש גם לפי סוג החוזה ולפי
16 זהות הצדדים המתקשרים, ובלשונו של בית המשפט העליון בע"א 7649/18 ב"ב כבישים נפר
17 ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (20.11.2019): "לא כל החוזים נולדו שווים".
18
19 ראו דיון רחב בסוגיית פרשנות חוזה לפי איפיונו: ע' גרוסקופף, י' נפתל בן ציון עיונים בתורת
20 החוזה- ספר של "תכליות דיני פרשנות החוזים: באיזו דרך עלינו ללכת כשחשוב לנו לאן נגיע"
21 (י' אדר, א' ברק, א' צמח עורכים) (עתיד להתפרסם בקרוב).
- 22
23 61. בעניינו אם נתעלם לרגע מהאיפיון המשפחתי בהסכם נגיע לתוצאה כי מדובר בשני פרטים אשר
24 הסדירו את קבלת הזכויות של צד א' מצד ב' בחברה בבעלותו של צד ב'. כמו כן עולה מלשונו
25 של ההסכם כי אין זכות לצד א' לקבל מניות בעין בחברה אלא לקבל שווי על פי מנגנון שנקבע
26 בהסכם (עליו עוד יפורט בהרחבה בהמשך). לכך יש להוסיף כי קיים קושי בפרשנות ההסכם
27 לאור חלוף הזמן ולאור אי התקיימות אף אחת מהחלופות הלשוניות אותן צפו הצדדים
28 בהסכם. קושי זה מוביל לכך כי יש להעזר גם בתכלית האובייקטיבית של ההסכם ולפנות
29 לעיקרון תום הלב, שיקולי הגיון, יעילות עסקית ושכל ישר בהתאם להלכת אפרופים.
30
31 62. העקרונות הפרשניים על פי דיני החברות – סעיף זכויות התובעת בחברה נוקט בלשון הלקוחה
32 גם מדיני החברות ומשתמש במושגים מעולם זה: "המניות המוחזקות", "יפדו במועד ההנפקה
33 המיועדת לציבור", "זכות ראשונים לרכוש מניות", "לא עשה האיש שימוש בזכות הסירוב

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- הראשונה לרכוש את מניותיה", "יכל זמן שמניות אלו לא נפדו ע"י האשה, או נמכרו לצד ג' כאמור, הן תשמשנה לצרכי שליטה והצבעה כמניותיו של האיש".
63. מושגים אלה הלקוחים מדיני החברות, ככל שלא יפורשו בהתאם לתוכן המתאים מבחינה משפטית ולשונית לדיני החברות, עלולים ליצור פרשנות שאינה תואמת את אומד דעת הצדדים, ברצותם להחיל על עצמם הסדר מדיני החברות לתוך איזון המשאבים ביניהם.
64. לכך יש להוסיף כי לצורך פרשנות ההסכם וביצועו יש לבחון את סוג החברה שבפנינו ואת הקשר בין הצדדים בהיבטי החברה.
65. זכויות התובעת בחברה בהכרח קשורות ומושפעות מסוג החברה ואפיונה וכן לקשר בין הצדדים לגביה. אין דומה חברה משפחתית לחברה פרטית שבה בעלי המניות "זרים" לזה זה. אין דומה חברה פרטית לחברה ציבורית. אין דומה חברה בה שני בני הזוג היו שותפים פעילים ובעלי מניות, לחברה שבה אחד מבני הזוג הוא השותף הפעיל בחברה ובעל המניות בה, ובן הזוג האחר אמור לקבל את זכויותיו בחברה בשווי כספי בלבד.
- להרחבה ראו חשיבות הסיווג הנכון של חברה לצורכי הבנת מאפייניה, יתרונותיה וחסרונותיה, וכן איפיוני חברה משפחתית: ע' בוקשפן, א' ידן, "משפחה ועסקים – החברה כאישיות משפחתית" על המפגש בין דיני החברות לחברות משפחתיות" משפטים 127, מח תשע"ט.
66. כב' השופט רובינשטיין עמד על ההבדלים בין סוגי החברות באספקלריה משפחתית כחלק מהצורך להתאים את הפרשנות המשפטית והפתרון המשפטי לסוג החברה שבפנינו: **[..] על הדברים להיבחן לפי נסיבות החברה, ולא הרי חברה משפחתית שבה בן-זוג אחד בלבד, והאחר הוא "שותף" פורמאלי או נומינלי, ולעתים אף "לא פורמאלי" כלל כבענייננו, כהרי חברה שבה שני בני-הזוג פעילים, ובמקרה כזה הדברים מורכבים יותר.**
- ראו: בע"מ 1681/04 פלוגית נ' פלוני פ"ד נט(4), 614, 619.
67. על כן פרשנות וביצועו של הסכם הגירושין חייבת להיות באופן שיהלום את ההסדרים שנקבעו מבחינת דיני החברות. לכך יש להוסיף כי כל ביצוע ופרשנותו של ההסכם חייבים לקחת בחשבון את אפיונה הייחודיים של החברה הספציפית.
68. אשר על כן ולאחר כל זאת יש לתור אחר פרשנות המגשימה באופן מיטיבי את התכלית הסובייקטיבית של ההסכם ואת התכלית האובייקטיבית של ההסכם. מלאכה פרשנית זו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

מחייבת נקודת מבט רחבה, כוללת ומשולבת המתייחסת לדיני המשפחה, דיני החוזים ודיני החברות.

2. איפיוני החברה ומערכת החובות, הזכויות וההתחייבויות בין הצדדים בהיבטי החברה על פי ההסכם

69. לצורך פרשנות ההסכם וביצועו יש לבחון את סוג החברה שבפנינו ואת מערכת החובות, הזכויות וההתחייבויות בין הצדדים בהיבטי החברה.

70. זכויות התובעת בחברה בהכרח קשורות ומושפעות מסוג החברה ואפיונה וכן לקשר בין הצדדים לגביה.

71. החברה היא חברה פרטית. בחו"ד זילברשטיין בעמ' 4 (צורף כנספח ב' לסיכומי התובעת) תיאר רוי"ח את תחום עיסוקה של החברה: "היא חברה --- פרטית בשלב ---, העוסקת ב---".
[..] החברה החלה לייצר הכנסות בשנת 2000, כאשר רמת הכנסותיה בשנים האחרונות נעה סביב 9 מיליון ₪ בשנה. במהלך השנים האחרונות השקיעו בחברה מספר משקיעים ובהם קרן ---, ---, בע"מ, --- ועוד". כמו כן בהמשך חוות הדעת מפרט רוי"ח זילברשטיין בהרחבה את השפעת השליטה של המערער בחברה: "בבדיקותינו מצאנו כי פרמיית השליטה של המערער אכן באה לידי ביטוי באחוז אחזקותיו הגבוה בחברה, שליטתו בדירקטוריון של החברה ובפרט בעובדה שהמערער ובת זוגו מושכים שכר בסכום גבוה מהמקובל לתפקידים. לפיכך, יש להפעיל פרמיית שליטה בעת הערכת אחזקותיו של המערער" (ראו: עמ' 33 לחוות הדעת). כמו כן מציין רוי"ח זילברשטיין לגבי חלוקת דיבידנדים כי: "מניתוח דוחותיה הכספיים של החברה, נראה כי החברה לא חילקה דיבידנדים משנת 2006 ולכן לא ביצענו התאמה כלשהי[...]" (ראו: עמ' 45 לחוות הדעת).

72. בעטיים של ההליכים המשפטיים ולאחר החלטות שיפוטיות צירף הנתבע טבלת אחזקות של בעלי המניות (ראו: צורף כת/2 למוצגי התובעת), מהם עולה תמונה דומה למפורט בחו"ד המומחה.

73. הנתבע אישר בחקירתו כי לא חולקו דיבידנדים (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 58 שורות 22-26). בהמשך הצדיק את אי חלוקת הדיבידנדים ואת משיכת השכר שלו ושל בת זוגו המגיעה לכדי 35% מהרווח הגולמי של החברה (ראו: פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 123, שורות 22-28).

74. רוי"ח שטיינמץ, שהוא רוי"ח של החברה, אישר בחקירתו גם הוא את אי חלוקת הדיבידנדים בחברה מאז גירושי הצדדים (ראו: פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 157, שורות 6-13).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

75. העולה מכך כי החברה היא חברה פרטית, הנתבע הוא בעל השליטה בחברה, הוא יו"ר הדירקטוריון והוא גם המנכ"ל (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 59, שורות 9-6). הנתבע עובד בחברה וכך גם בת זוגו. המשכורת שהם מושכים הינה בסכום גבוה מהמקובל עפ"י חו"ד המומחה. החברה לא חילקה דיבידנדים מאז שנת 2006 (צוין גם במסגרת חו"ד המומחה, עמ' 45, סעיף 6). הנתבע מחויב לזכויות של התובעת בחברה על פי הסכם הגירושין.

76. על כן מארג השיקולים המשפיע על החלטות הנתבע בחברה וגם על החברה מושפע גם מהנושא המשפחתי, כפי שיפורט להלן. יש חשיבות לאופן הגדרת החברה לצורך מציאת הפרשנות הנכונה וההולמת של ההסכם. בחינת מאפייני החברה מעלה כי ניתן להגדיר את החברה כ"חברה משפחתית" ושליטתו של הנתבע בה אקטיבית – קרי מתנהלת על פי דברו. החברה עונה על התנאים של קיומה של שליטה ושיוך השליטה למשפחה:

"[..] חברה (company) היא אישיות משפטית עצמאית המנותקת מבעלי מניותיה. [...] עם זאת, מאחורי הקלעים, ובניגוד לרעיון משפטי זה, רוחשת פעילות רבת משמעות הנובעת ממבנה הבעלות והשליטה של כל חברה נתונה. [...] נקודת מוצא זו נשענת על ההבנה כי אף על פי שכל חברה היא אישיות משפטית עצמאית ונפרדת מבעלי מניותיה, נודעת בכל זאת משמעות כלכלית, משפטית וחברתית רבה למבנה הבעלות על החברה ולאופן שבו היא נשלטת ומתנהלת הלכה למעשה.

[...]

חוק החברות, התשנ"ט-1999 אינו מגדיר את המושג חברה משפחתית. עם זאת, בהתייחס למושג השליטה, המושג המרכזי ביותר בדיני החברות, חברה משפחתית, היא בפשטות, חברה שהשליטה עליה נתונה בידי משפחה. בהתאם, לצורך אפיונה של חברה פלוגית כחברה משפחתית, יש לזהות שני גורמים מצטברים: קיומה של שליטה ושיוך השליטה למשפחה ספציפית. [...] נוסף דרישה להגדרה מוצעת והיא כי שליטת המשפחה בחברה תהיה אקטיבית, כלומר שמלבד החזקה בהון המניות של החברה, בני המשפחה יהיו גם מעורבים בניהול החברה בפועל וימלאו תפקידי מפתח שונים בנושאי משרה. [...] סיווג השליטה המשפחתית כאקטיבית או פסיבית חשוב במיוחד מאחר שיש לו השלכות מהותיות על מאפייניה של החברה, על האופן שבו המשפחה תופסת את החברה, על התנהלות המשפחה בקשר עם החברה, ועל יחסו הרצוי של בית המשפט לחברה המשפחתית הנתונה. דרישה זו שהיא שמייחדת את החברה המשפחתית מיתר החברות, וממנה נובעות מרבית המורכבויות של החברה המשפחתית[...]."

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ע' בוקשפן, א' ידן, "משפחה ועסקים – החברה כאישיות משפ(חת)טית על המפגש בין דיני החברות לחברות משפחתיות" משפטים מח תשע"ט 127, 128, 132-133.

77. אני ערה כמובן לכך שאין מדובר בחברה משפחתית קלאסית שבה מספר בעלי מניות ומספר בעלי תפקידים הינם בני אותה משפחה. אולם דווקא בשל האמור לעיל במקרה של תפר בין הדינים השונים מן הראוי לבחון את הדברים מבחינה רחבה ומהותית. יתרה מכך גם בבע"מ 1681/04 פלוגית נ' פלוני ציין כב' השופט רובינשטיין שניתן לראות בחברה כחברה משפחתית כאשר רק אחד מבני הזוג הוא בעל המניות בחברה והשני צריך לקבל בה את זכויותיו. שוכנעתי כי לעניין המשפחתי יש השפעה על ההתנהלות בחברה ולצורך ביצוע החוזה – הגדרת החברה כחברה משפחתית מסייעת לביצוע ההסכם ולפרשנות ההולמת את הנסיבות.

78. סיווגה של החברה כ"חברה משפחתית" מהותי לצורך בחינת ביצועו של ההסכם ופרשנותו. המחלוקות בין הצדדים משפיעות על קבלת זכויותיה של התובעת בחברה ועל החלטות של הנתבע ביחס לחברה וביחס לעצמו כבעל שליטה:

"בחברה המשפחתית כמעט בלתי אפשרי למנוע זליגה של הסכסוך המשפחתי אל תוך הספֶרה העסקית, והדבר מעיב על הפעילות העסקית של החברה, מחבל בה ומקשה על תפקודה התקין והענייני. [...]

[..] החפיפה בין המעגל המשפחתי למעגל העסקי, והזליגה האפשרית של שיקולים משפחתיים-רגשיים להחלטות העסקיות, מאפשרות את התעוררותם של המאפיינים השליליים בחברה המשפחתית[...]."

ראו: ע' בוקשפן, א' ידן, "משפחה ועסקים – החברה כאישיות משפ(חת)טית על המפגש בין דיני החברות לחברות משפחתיות" משפטים מח תשע"ט 127, 174, 183.

79. כעת לאחר הקביעה כי החברה הינה משפחתית והיא בשליטת הנתבע, יש לבחון את **מערכת החובות, הזכויות וההתחייבויות בין הצדדים בהיבטי החברה.**

80. בסעיף זכויות התובעת בחברה נקבע כנקודת מוצא כי לשני הצדדים זכויות בחברה. לאחר מכן ניתן פירוט כיצד תקבל התובעת את זכויותיה בחברה: חלופה ראשונה – כי התובעת תקבל 15% מסך המניות המוחזקות ע"י הנתבע בחברה באותה עת יפדו במועד ההנפקה המיועדת לציבור ולאחר תשלום המס בגין תשולם תמורתן לתובעת. חלופה שניה – היה ועד 31.12.2009 לא בוצעה הנפקה לציבור, תהיה לנתבע זכות ראשונים לרכוש את המניות בהתאם להערכת שווי של מעריך מוסמך. חלופה שלישית – היה והנתבע לא עשה שימוש בזכות הסירוב הראשונה לרכוש את מניותיה של התובעת, רשאית התובעת למכור את המניות לצד ג' בהתאם לבחירתה ושיקול דעתה הבלעדית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

81. בסיפת סעיף זכויות התובעת בחברה קבעו הצדדים כי ההתנהלות השוטפת בחברה עד לקבלת הזכויות על ידי התובעת תהיה בידי הנתבע בלבד, ללא יכולתה של התובעת לפעול בהן או להחליט לגביהן דבר: "מוסכם בזאת כי כל זמן שמניות אלו לא נפדו ע"י האישה, או נמכרו לצד ג' כאמור, הן תשמשנה לצרכי שליטה והצבעה כמניותיו של האיש לכל דבר ועניין על פי שקול דעתו הבלעדי של האיש."

82. בחינת חובות והתחייבויות הצדדים בהסכם לגבי מימוש זכויות התובעת בחברה, מחייבת הגדרה כי יחסי הצדדים הינם יחסי אמונאות ביחס לזכויות התובעת בחברה:

"[..] היסוד המכונן את יחסי האמונאות הוא התחייבותו של פלוני להיות אמונאי, לאמור הסכמתו לפעול למען אדם אחר בעניין מסוים בנסיבות היוצרות יחסים של אמון. התחייבות זו מקפלת בתוכה נכונות לשאת בחיובי האמונאות, ובראשם חובת האמון.

[..]

באופן כללי נאמר כי כאשר לאחר הצדדים מוקנה שיקול-דעת חד-צדדי, ניתן לראות ביחסים כאלה יחסי כוח-תלות (power-dependency); וכי פגיעות של הצד האחר היא יסוד חיוני ליחסי אמונאות, ומידת הפגיעות תיקבע לפי הציפיות (reasonable expectations) הסבירות של הצדדים.

[..]

בחינה מקיפה של המקורות מציעה כי ניתן למצות את תוכנה של חובת האמון בעזרת שני כללים: איסור ניגוד עניינים וחובת גילוי מלא.

ראו: ע' ליכט "יחסי אמונאות בתאגיד – חובת האמון" משפט ועסקים יח, תשע"ה (דצמבר 2014), 237, 247, 249, 257.

83. במסגרת הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין נקבע כי לשני הצדדים זכויות בחברה. הנחת המוצא בין הצדדים הייתה כי יש אמון בסיסי, ואף מעבר לכך בין הצדדים, ובעיקר של התובעת כלפי הנתבע. ההסכמות לגבי החברה בהסכם הגירושין שלובות ונמשכות: מצד אחד הנתבע ממשיך ומשתמש באחוז המניות המגיע לתובעת לצרכי שליטה והצבעה כמניותיו, ומצד שני התובעת יכולה למכור את המניות לצד ג' בהתאם לבחירתה ושיקול דעתה הבלעדי. לכך יש להוסיף את זכות הסירוב הראשונה של הנתבע לרכישת המניות. מאחר והתובע הוא בעל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

המניות בפועל בחברה, הוא בעל השליטה בחברה והוא נושא משרה בחברה כל אלה יוצרים יחסי אמונאות בין הצדדים, הדורשים מהנתבע איסור ניגוד עניינים וחובת גילוי מלא.

84. את התוכן של איסור על ניגוד העניינים וחובת הגילוי המלא יש למלא בנסיבות הסכם הגירושין בהתאם לאיפיוני מערכת היחסים בין הצדדים, יחסי הכוחות ביניהם ואיפיוני החברה כחברה משפחתית הנשלטת על ידי הנתבע:

"המבנה הכללי של חובת האמון ניצב אם כן על שתי רגליים: איסור ניגוד עניינים וחובת גילוי מלא. שני הכללים יחדיו משטר משפטי מניעת (prophylactic) – כדי להרחיק מן הפיתוי ומן העברה או כדי "למנוע את הרע בטרם יארע". איסור ניגוד העניינים מתמודד, כאמור, עם העדפת העצמי של האמונאי, וחובת הגילוי המלא מתמודדת עם בעיית המידע החלקי. [...] לחלקיות המידע יש כמה מופעים, ובהתאמה, חובת הגילוי המלא פועלת בכמה מישורים. גילוי מלא מספק לנהנה, הסובל מנחיתות מידעית, מידע אשר ללא הגילוי היה בלתי ניתן לצפייה (non-observable). בכך הגילוי מקנה לנהנה אמצעים משופרים לפיקוח על האמונאי. גילוי מלא יכול לספק לנהנה גם מידע אשר ללא אותו גילוי היה בלתי-ניתן לאימות (non-verifiable). בכך הגילוי מקנה לבית-המשפט או לטריבוטל אחר אמצעים יעילים להכרעה בסכסוך."

ראו: ע' ליכט "יחסי אמונאות בתאגיד – חובת האמון" משפט ועסקים יח, תשע"ה (דצמבר 2014), 237, 269.

85. יודגש, כי מערכת ההסכמות בהסכם הגירושין חורגת ממערכת יחסים "רגילה" של חברה מול בעל מניות. בענייננו אני קובעת כי מדובר ביחסי אמונאות בחברה משפחתית. זה הרקע והבסיס לפיו צריך לנתח ולפרש את ההסכם. בסיס זה ימלא בתוכן את החובות של הצדדים אחד כלפי השני לצורך ביצוע ההסכם.

3. דוקטרינת הביצוע בקירוב

86. לכל האמור לעיל יש להוסיף כי אין אנו נמצאים בסמוך למועד אישורו של ההסכם. לשיטתם של שני הצדדים המועדים בהם נקבו בהסכם חלפו עברו. ההסכם לא בוצע. מצבם של הצדדים השתנה, שווי החברה עלה וצריך לפרש ולבצע את ההסכם בהתחשב בכך. ובעיקר גם האמון הבסיסי שהיה בעת כריתת ההסכם חלף עבר לו. לכן יש להוסיף כי הצדדים מנהלים הליכים משפטיים מזה למעלה מעשור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

87. בנסיבות הללו לצורך ביצועו של ההסכם ובפרט לאור המארג המורכב שהוצג לעיל תוצאה שבה יש הצמדות ללשון ההסכם ללא בחינת הנסיבות והדין החל בכללותו, עלולה להוביל את שני הצדדים למצב של "אין מוצא". במצב דברים זה נדרש בית המשפט למצוא את הדרך לביצועו של ההסכם שאכן תבטיח ביצועו בפועל וסיום איזון המשאבים בין הצדדים.

88. בפסיקה נקבע כי ניתן בנסיבות מסוימות לצוות על סעד שביושר של ביצוע בעין של חוזה תוך כדי סטייה מתוכנו המדייק:

"הדעה המקובלת היא שהדוקטרינה של ביצוע בעין בקירוב נקלטה על-ידי בית-משפט זה מדיני היושר האנגליים. פסק-הדין המנחה שהחיל לראשונה את הדוקטרינה הוא ע"א 79/49 פרנט נ' יהודאי (להלן – פרשת פרנט [1]), מפי השופט זילברג. בפרשה זו נקבע כי על-פי המשפט האנגלי אפשר להחיל את מוסד ה-cy-pres במסגרת הסעד שביושר של ביצוע בעין. התוצאה היא כי בית-המשפט יכול בנסיבות מסוימות לצוות על ביצוע בעין של חוזה תוך כדי סטייה מתוכנו המדויק של החיוב המקורי."

ראו: ע"א 2686/99 אייזמן נ' קדמת עדן בע"מ ואח' פ"די נה(5) 365, 373.

89. נקבע מפורשות כי בית המשפט יכול למצוא דרך שתבצע את החוזה בקירוב תוך כדי ביצוע התאמות. בהקשר זה אף צויינה דוגמא מפורשות לגבי מכירת מניות שערכן עלה:

"במקרה של שינוי נסיבות המונע את הגשמת רצונו המקורי של יוצר ההקדש או של נותן המתנה, ימצאו דרך חלופית אשר תאפשר, עד כמה שניתן, להגשים את רצונו. [...]

23. [...] עיקרון זה אומר כי בסמכותם של בתי-המשפט להורות על ביצוע חוזה שלא בהתאם לחיובים המדויקים שנטלו על עצמם הצדדים על-פי החוזה, אלא בקירוב, תוך כדי התאמות (specific performance with an adjustment). [...]

כך, למשל, בפרשת [11] Harvela הנזכרת הורה בית-המשפט על ביצוע בעין של הסכם למכירת מניות לאחר עיכוב של 4 שנים מצד המוכר-המפר תוך כדי חיובו של הקונה-הנפגע בתשלום מחיר הגבוה מן המחיר שעליו הוסכם בחוזה. הסיבה לכך הייתה כי בינתיים חלה עלייה בערכן של המניות הנמכרות."

ראו: ע"א 2686/99 אייזמן נ' קדמת עדן בע"מ ואח' פ"די נה(5) 365, 374-375.

90. ובהתייחס לדוקטרינת הביצוע בקירוב אל מול הסעדים המופיעים בחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, ציין בית המשפט כי במסגרת סעיף 4 לחוק החוזים (תרופות בשל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

הפרת חוזה) יכול בית המשפט להתנות תנאים המתחייבים מן החוזה לפי הנסיבות ולהוסיף לכך גם את האכיפה על פי עקרון תום הלב:

"[..] סבור אני, כי חוק התרופות הביא לידי שינוי עקרוני בתפיסת הסעדים העומדים לרשות הצד התמים בחוזה. במקום ביצוע בעין, שישודו בדיני היושר האנגליים, נקבעה כעת האכיפה כסעד מן הדין. [..] עם זאת במסגרת האכיפה רשאי בית-המשפט, על-פי סעיף 4 לחוק התרופות, להתנות תנאים... המתחייבים מן החוזה לפי נסיבות הענין". יתרה מזו, בית-המשפט רשאי לשלול את אכיפת החוזה כאשר היא בלתי צודקת בנסיבות העניין, וזאת על-פי סעיף 3(4) לחוק התרופות. נמצא, כי בפועל מוענק לבית-המשפט שיקול-דעת רחב, אך הלה אינו נסמך עוד על דיני היושר האנגליים, אלא הוא מושתת במישרין על הוראות החוק הישראלי.

זאת ועוד אחרת, על-פי חוק החוזים (חלק כללי), עקרון תום-הלב פורס את כנפיו על כלל דיני החוזים, ולכן גם על דרך אכיפתו של חוזה. [..] נמצא, כי החוק הישראלי עוצר כוח להתמודד בכוחות עצמו עם בעיית ההתאמה של ביצוע החוזה לתנאים המשתנים ללא צורך להיעזר במקורות זרים. לכן אין עוד כל צורך להיזקק לדינים קודמים, תהא מהותם אשר תהא. ואמנם, עמדה זו ביטאה גם ג' שלו דיני חוזים [21], בעמ' 537:

"עם זאת דומה כי רוחה והגיונה של תורת הביצוע בקירוב עולים בקנה אחד עם מגמות שיפוטיות מודרניות ועם עקרון תום-הלב: 'נטייתו של בית-המשפט היא, בכל מקרה שהדבר ניתן, להביא למימוש התחייבויות, אף שהדבר כרוך בתוספת או בשינוי שאינם מהווים תנאים חדשים או משנים את אופיו של ההסכם'. אכן, ישומה של תורה זו מהווה דוגמא יפה לאפקט הממתן של עקרון תום-הלב: כאשר החוזה אינו ניתן לאכיפה במדויק, אולם אפשר להגשים את כוונת הצדדים המקורית תוך סטייה לא גדולה מן החיוב החוזי המקורי, יתייצב עקרון תום-הלב לטובת מתן צו אכיפה 'בקירוב' לנפגע מן ההפרה. צו כזה יינתן במסגרת סעיף 4 לחוק התרופות, המסמך את בית-המשפט להתנות צו אכיפה בתנאים המתחייבים מן החוזה 'לפי נסיבות העניין'".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

על-כן איני רואה קושי עקרוני להשתמש בהוראת סעיף 4 לחוק התרופות

לשם התאמת האכיפה למציאות החוזית המשתנית. (ההדגשות בקו –

הוספו).

ראו: ע"א 2686/99 אייזמן נ' קדמת עדן בע"מ ואח' פ"די נה(5) 365, 378-379.

91. אשר על כן יש להביא לפרשנות ההסכם שתביא למימוש ההתחייבויות לקבלת זכויותיה של התובעת בחברה, תוך שמירה מירבית על קיומה של ההתחייבות על פי לשון החוזה, ורק ככל שהדבר אינו אפשרי - להגשים את כוונת הצדדים באמצעות הוראות 'בקירוב', שיש לדאוג שלא ישנו את אופיו של ההסכם.

92. על כן נפנה כעת לבחינת האפשרויות לביצוע ההסכם על פי החלופות השונות שהתבקשו על ידי הצדדים במסגרת ההליכים.

4. עתירת הנתבע לדחיית התביעה

93. הנתבע טען כטענת סף בהליכים כי יש לדחות את התביעה, וכי על התובעת לפעול לשיטתו על פי לשון ההסכם, קרי: התובעת רשאית למכור את המניות לצד ג' בהתאם לבחירתה ושיקול דעתה הבלעדי. מבחינתו של הנתבע על בית המשפט לדחות את התביעה ועל התובעת למצוא בעצמה קונה למניות.

94. לאחר בחינת ראיות וטענות הצדדים, דין טענה זו להידחות.

95. בחינה מעמיקה של טענות הנתבע מעלה כי אמנם הנתבע טוען כי הוא חפץ לממש את ההסכם לפי לשון ההסכם, אולם למעשה ביקש במסגרת ההליכים כי בית המשפט ייקבע פרשנות להסכם לפי הפרשנות הנכונה שהנתבע סבור כי נדרשת, גם כאשר פרשנות זו אינה עולה מלשונו של ההסכם.

96. כפי שיפורט להלן גם שיתוף הפעולה של הנתבע עם מכירה באופן זה לאורך השנים, לקה בחסר וחלק מפעולותיו גם מקשות מאוד על ביצוע של האמור על פי ההסכם.

97. במסגרת ההליכים המשפטיים הוכח כי טענת הנתבע כי האחריות הינה של התובעת למכור את המניות, מהווה למעשה את גישתו בכל משך הזמן מעת שההסכם אושר ונחתם. גישה זו הינה גישה של "שב ואל תעשה" במקרה הטוב, וגישה קשה יותר של מניעת מימוש סעיף זכויות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פור

- 1 התובעת בחברה. התנהלות זו של הנתבע הינה משיקולים ומטעמים הקשורים ישירות לסכסוך
2 המשפטי והמשפחתי. לעיתים אף בניגוד לאינטרס שלו עצמו.
3
- 4 98. על פניו היינו מצפים למצוא התנהגות הפוכה לחלוטין של הנתבע. הנתבע לכל אורך שנות
5 ההתדיינות הארוכות מאוד בין הצדדים חפץ במימוש של ההסכם וביצועו בפועל. עם זאת,
6 וכפי שיפורט להלן לא רק שלא פעל בפועל למימוש סעיף זכויות התובעת בחברה אלא
7 שבמובנים הנדרשים לקיום התחייבותו של הנתבע על פי ההסכם וחובותיו כאמונאי כלפיה הוא
8 הפר הן את חובת איסור ניגוד העניינים והן את חובת הגילוי המלא.
9
- 10 99. על כן ובמצב זה דחיית התביעה תביא למצב שבו ישארו שני הצדדים במצב של "אין מוצא" ומי
11 שיפגע מכך יותר היא התובעת, שזכויותיה לא מומשו עד היום. ניכר כי הנתבע לא רק שאדיש
12 לכך אלא ייתכן שמבחינתו, שעה שהמניות הינן בשליטתו בפועל: הוא משתמש בהן, הן
13 מצטרפות למניות שקובעות כי הוא שולט בחברה, לא חולקו דיבידנדים בחברה, הוא מקבל
14 כשכר כנושא משרה והוא אינו משלם לתובעת את תמורתן של המניות - הוא מרוויח מתוצאה
15 זו של "אין מוצא". בכך לא רק שהנתבע אינו מקיים את חובותיו הבסיסיות על פי ההסכם אלא
16 שהוא אף מפר אותן.
17
- 18 100. יתרה מכך, בחינה מדוקדקת ומעמיקה של טענות הנתבע מעלה כי הוא אינו חפץ בביצוע
19 ההסכם על פי לשונו אלא סבור כי יש לקיים פרשנות דינמית להסכם על פי האופן שהוא סבור
20 שראוי לממש ולבצע את ההסכם:
21
- 22 • הנתבע טוען כי למרות שבהסכם נקבע כי זכויות התובעת בחברה נקבעות לפי: "15%
23 מסך המניות המוחזקות ע"י האיש בחברה באותה עת יפדו", על התובעת לקבל שווי של
24 15% בלבד מסך המניות שהוחזקו על ידו בשנת 2009 ובהתאמה לאחזקותיו היום.
25 לשיטתו של הנתבע פרשנות נכונה הינה כי אחוז המניות המגיע לתובעת כעת – ועוד ביתר
26 – הוא 3.7% ממניותיו בלבד. התובע לא התייחס לכך שבהסכם הגירושין, הצדדים לא
27 קבעו כל מנגנון של ירידה או עליה באחוז המניות. האחוז שצויין בהסכם המגיע לתובעת
28 לא השתנה לפי החלופות השונות ולא נקבעו קריטריונים להפחתה או עליה באחוז
29 המניות המגיע לתובעת לפי חלוף הזמן, שווי החברה, הגדלת/ הקטנת אחזקותיו של
30 הנתבע בחברה או הבחנה בין החלופות השונות (בין אם המימוש בהנפקה, או ברכישה
31 על ידי הנתבע או על ידי צד ג'). הנתבע לא התייחס כי ההסכם קובע בלשון מפורשת אחוז
32 קשיח של "15% מסך המניות המוחזקות ע"י האיש" כפי שיהיו "באותה עת" של פידיון
33 המניות.
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 הנתבע טוען כי למרות שבהסכם נקבע כי זכות הסירוב הראשונה של הנתבע לרכוש את
2 מניות התובעת הינה בהתייחס לחלופה השניה של הערכת השווי בשנת 2010, זכות זו
3 ממשיכה לחול בכל מצב גם לאחר שהתובעת תמצא צד ג' שירכוש את מניותיה. בלשונו
4 של ההסכם לא מופיעה חלופה של זכות סירוב ראשונה נמשכת לנתבע גם במצב של
5 מכירת המניות על ידי התובעת לצד ג'. לשון ההסכם קובעת: **"לא עשה האיש שימוש**
6 **בזכות הסירוב הראשונה לרכוש את מניותיה של האשה כאמור, ... רשאית האשה**
7 **למכור המניות לצד ג' ..."**. כלומר רק אם הנתבע לא עשה שימוש בזכות הסירוב
8 הראשונה, אזי המניות ימכרו על ידי התובעת לצד ג'. לשון ההסכם אינה קובעת כי זכות
9 הסירוב הראשונה תחול גם בעת המכירה לצד ג'. לכך יש להוסיף, כי הנתבע עד היום לא
10 רק שלא מימש זכות זו אלא לא הביע רצון לממשה. אולם הוא שומר לטענתו על
11 האופציה להשתמש בה. הנתבע חזר ואמר בהליך כי ייתכן וירצה לרכוש את מניותיה של
12 התובעת, אך הדבר יהיה על פי בחירתו העצמאית ולפי שיקול דעתו בלבד.
13
14
15
16
17
18
19
20 הנתבע טוען כי אי מימושו של ההסכם הוא תוצאה של התנהלות התובעת ונקיטת ההליך
21 המשפטי לביטול ההסכם על ידה, ועל כן אין מקום כי תממש את זכויותיה נכון לשוויה
22 הנוכחי של החברה. הנתבע לא התייחס לכך שבכל השנים מעת שהגישה התובעת את
23 התביעה לביטול ההסכם בשנת 2009, הוא לא הראה פעולה ממשית בה הוא פעל לצורך
24 מימושו של ההסכם (וכפי שיפורט להלן גם נקט בפעולות הפוכות שמנעו ממנה לממש
25 כהלכה את סעיף זכויות התובעת בחברה).
26
27 הנתבע טוען כי הוא משתף פעולה עם מכירת מניות התובעת לצד ג', ומי שלא פעלה
28 למימוש חלק זה היא התובעת. והנה - בעת ההליכים המשפטיים התברר כי הנתבע אינו
29 משתף פעולה באופן מלא, וכן כי התנהלותו במסגרת החברה ולצורך ביצוע ההסכם אין
30 לה כל בסיס בלשונו של ההסכם. הנתבע העביר את כל מניותיו בחברה לחברת אחזקה
31 אחרת אישית שלו, ולא הודיע על כך מראש לתובעת (וברי כי לא קיבל את הסכמתה לכך)
32 או לבימ"ש (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 53, שורות 19-13). במסגרת ההליכים טען כי
33 ההסכם אינו מגביל אותו בביצוע דיספוזיציה במניות. כמו כן התברר במסגרת ההליכים
34 כי הנתבע ערך מסמך נאמנות, העביר את המניות שהוא סבור כי מגיעות לתובעת לנאמן,
35 ומינה נציג שישים לצורך מכירת מניות התובעת (וברי כי לא קיבל את הסכמתה גם לכך)
36 והוסיף במסגרת הוראות הנאמנות אפשרות שלא מופיעה בהסכם לזכות ראשונים נוספת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

שלו לרכישת המניות. לכל הפעולות המשפטיות החד צדדיות האלה אין כל אחיזה בלשון הסכם. כפי שיפורט להלן הפעולות הללו שבוצעו על ידי הנתבע הן בעלות משמעות מבחינת דיני החברות, דיני החוזים ודיני המשפחה לצורך ביצועו של ההסכם ובוצעו חד צדדית על ידי הנתבע ללא כל קשר ללשונו של ההסכם.

• הנתבע טען כי הוא משתף פעולה עם גילוי מידע לגבי החברה לצורך המכירה ומשתף פעולה עם התובעת לצורך מכירת המניות על ידיה על פי ההסכם. אולם הוכח בהליכים כי פעולותיו לא היו פעולות באופן ממשי ובתום לב אלא שימת חומות ומגבלות לתובעת לצורך ביצוע המכירה. אפילו לקבלת דו"חות כספיים מלאים נדרשה התובעת לסיועו של בית המשפט.

101. הנתבע חזר וטען עד תום ההליכים כי בית המשפט מתבקש לדחות את התביעה. אולם טענותיו מעידות כי הוא חפץ שבאמצעות דחיית התביעה הוא יקבע חד צדדית את אופן ביצוע ההסכם.

102. הנתבע לא התמודד בטענותיו באופן מספק כי האופן שהוא סבור שיש לבצע את ההסכם, אין לו אחיזה בלשונו של ההסכם והפרשנות שהוא מבקש הינה פרשנות דינמית שהתרחקה מלשונו של ההסכם. יתרה מכך, פעולותיו לביצוע סעיף זכויות התובעת בחברה לא היו עד עתה פעולות ממשיות ומשמעויות, והן אינן עומדות בפעולות הנדרשות מאמונאי בחברה משפחתית.

103. התובעת היא שהגישה את התביעה הנוכחית לביצוע ההסכם לאחר שבהליכים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו טענותיה.

104. בחינה של המחלוקות בין הצדדים מעלה כי הם נזקקים להכרעה שיפוטית לגבי האופן בו נדרש לפרש ולבצע את ההסכם. העתירות לבקשת הנתבע לדחיית התביעה לא תביא למימוש סעיף זכויות התובעת בחברה – בפרט לאור התנהלות הנתבע – אלא רק תביא לדחיית הקץ ופגיעה נמשכת בתובעת. לכך לא ניתן להיעתר.

105. אשר על כן אני דוחה את טענת הנתבע כי יש לדחות את התביעה.

4. עתירת התובעת לחיובו של הנתבע בתשלום כספי עבור המניות נכון ליום 31.12.2014

106. התובעת עותרת בסיכומיה כי בית המשפט יורה על חיובו של הנתבע לשלם לה עבור זכויותיה במניות החברה סך של 12,061,650 ₪ בהתאם לחו"ד של רו"ח זילברשטיין. סכום זה מהווה 15% מערך מניותיו של הנתבע נכון ליום 31.12.2014, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

31.12.2009 ועד לתשלומם בפועל (סעיף 106(א) לסיכומים, עם זאת בסעיף 105 התבקשו הפרשי הצמדה וריבית משנת 2015 בלבד ולא משנת 2009 וכנראה הכוונה היא להפרשים משנת 2015 ולא משנת 2009).

107. לאחר בחינת ראיות וטענות הצדדים, דין טענה זו להידחות.

108. בהסכם מבחינה לשונית אין כל חלופה הקובעת כי ניתן לחייב את הנתבע לשלם לתובעת שווי כספי עבור המניות במועד נתון. האפשרות של רכישת המניות על ידי הנתבע נכתבה כחלופה המאפשרת לנתבע – על פי שיקול דעתו – זכות סירוב ראשונה לרכישת המניות על פי הערכת שווי בשנת 2010. וככל שהנתבע יסרב – או אז תוכל התובעת למכור את המניות לצד ג'.

109. התובעת טוענת כי חיוב זה אפשרי ככל שבית המשפט לצורך פרשנות ההסכם ישתמש בכלים של פרשנות צודקת לדיני החוזים, "זעקת ההגינות" ועיקרון תום הלב. הנתבע שולל זכות זו מכל וכל.

110. באף חלופה בהסכם לא נקבע כי ניתן לחייב את הנתבע לרכוש את המניות. גם בחלופה של הערכת השווי לא חוייב הנתבע לרכוש את המניות אלא רק ניתנה לו האפשרות להחליט אם לרכוש את המניות במסגרת זכות הסירוב הראשונה שהוענקה לו.

111. אכן לו הייתה מופיעה חלופה ברורה ופשוטה כי הנתבע קונה מהנתבעת את זכויותיה ניתן היה לממש זכות זו. ייתכן כי אז הייתה יכולה גם התובעת לפנות ישירות להוצאה לפועל או רק להזדקק קודם לכן להערכת שווי. אולם לשונו של ההסכם לא מאפשרת פרשנות כזו.

112. העובדה כי הצדדים הוסיפו חלופה בהסכם המאפשרת לתובעת למכור את המניות לצד ג' לאחר שהנתבע מסרב לקנות את המניות ממנה במסגרת זכות הסירוב הראשונה שלו, מחזקת את הפרשנות לה טען הנתבע כי לא ניתן לחייבו לשלם לתובעת סכום כספי ללא הסכמתו.

113. טענותיה של התובעת לגבי התנהלות הנתבע בחברה, התנהלות הנתבע (א) מימוש ההסכם, חלופה הזמן מעת חתימת ההסכם וכן פעולות שביצע התובע באחזקותיו כמשפיעות על זכויותיה – צריכות לטעמי להילקח בחשבון במימוש ההסכם על פי לשונו ולא ביצירת הסכם חלופי אחר לצדדים שאין לו אחיזה במסגרת הלשונית של ההסכם.

114. אשר על כן אני דוחה את טענת התובעת כי יש לחייב את הנתבע בתשלום כספי עבור המניות.

5. ביצועו הנדרש של ההסכם כתוצאה מפרשנות ההסכם לפי לשונו ולפי נסיבותיו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26489-06-17 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

115. לאחר שנדחתה טענת התובעת כי ניתן לחייב את הנתבע לשלם לה עבור המניות בחברה ולאחר שנדחתה טענת הנתבע כי יש להותיר את ההסכם כביכול כפי שהוא, וכי על התובעת למכור את המניות לצד ג' באחריותה בלבד – יש למצוא את דרך המלך הפרשנית לפיה יבוצע ההסכם.

116. בחינת טענות הצדדים וראיותיהם, התנהלותו של הנתבע במהלך השנים ושליטתו בחברה המשפחתית וחובותיו כאמונאי כלפי התובעת, מחייבים פרשנות שבה תשמר זכות הראשונים/ זכות הסירוב הראשונה של הנתבע (כפי שניסחו הצדדים בהסכם), בתנאים כפי שיפורטו להלן. וככל שהנתבע לא יבקש לממשה בתוך פרק זמן קצוב, ימונה כונס נכסים למכירת המניות עבור התובעת, בתנאים כפי שיפורטו להלן.

א. אפשרות לנתבע להשתמש בזכות הראשונים ולרכוש את מניות התובעת בהתאם להערכת שווי החברה מיום 31.12.2014

117. החלופה השניה בהסכם קובעת כי היה ועד ליום 31.12.2009 לא בוצעה הנפקה לציבור, תהיה לנתבע זכות ראשונים לרכוש את המניות בהתאם להערכת שווי של מעריך מוסמך. אין מחלוקת כי לא הייתה הנפקה והערכת שווי על פי מעריך מוסמך לא הייתה גם.

118. אמנם ביום 2.3.2010 שלח הנתבע בקשה למינוי מעריך להערכת שווי מניות לנשיא לשכת רואי החשבון (צורף כנספח ח' לסיכומי התובעת), אולם בפועל מעבר לכך הוא לא קידם את המינוי ולא פעל לכך שתהיה הערכת שווי בשנת 2010, כפי שנקבע בהסכם בחלופה השניה. ביום 27.9.2010 שלחה ב"כ של הנתבע מכתב למעריך השווי ובו ציינה כי: "לאור העובדה שבשלב זה תלויה ועומדת תביעה לביטול הסכם הגירושין ובשל חשש מפגיעה בחברה, יידחה המועד להערכת השווי עד לאחר שתתברר ותוכרע התביעה הנ"ל" (צורף כנ/1).

119. הנתבע טוען כי התובעת אינה זכאית ל-15% מאחזקותיו בחברה כיום מאחר והייתה זכאית למנגנון של מכירת מניות בהיקף השווה ל-15% ממניותיו בשנת 2009 בלבד. לשיטתו של הנתבע לכל היותר התובעת זכאית כיום לאחוז מסוים של מניות המשקף שווי של 15% משנת 2009 משוערך להיום. על כן לטענת הנתבע יש לבדוק כמה אחוז מניות נכון להיום יש להעמיד לרשותה של התובעת למכירה בערכים שיבטאו שווי של 15% בשנת 2009.

120. לאחר בחינת טענה זו – אין בידי לקבלה לא מבחינת פרשנות לשונית של ההסכם, ולא מבחינת הנסיבות והתנהלות הצדדים מאז חתימת ההסכם לגבי ביצועו של ההסכם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

121. לשונו של ההסכם אינה מגבילה את ביצוע סעיף זכויות התובעת בחברה לסוף 2009, כפי שטוען הנתבע. לשון הסעיף הינה הפוכה: **"היה ועד 31 בדצמבר 2009, לא בוצעה הנפקה לציבור, תהיה לאיש זכות הראשונים לרכוש מניות אלו בהתאם להערכת מעריך מוסמך אשר זהותו תקבע בהסכמה בין הצדדים"**. קרי החל מיום 31.12.2009, היה ולא תהיה הנפקה לציבור, נתונה לנתבע זכות הראשונים לרכוש את מניות התובעת. ההסכם אינו קובע הגבלת זמן לרכישה זו. לשונו של ההסכם אינה מצמצמת את טווח הזמנים לביצועו של ההסכם, למעט לגבי הנפקת החברה.

122. לשונו של ההסכם גם לא קובעת שאחוזי המניות של התובעת יפחתו עם הזמן או יעלו עם הזמן. לשונו של ההסכם אינה קושרת בין אחוזי המניות המגיעים לתובעת לחלוק הזמן באף חלופה לפידיון. החוזה מגדיר את הזכויות של התובעת בחברה באופן מפורש כי היא זכאית ל: **"15% מסך המניות המוחזקות ע"י האיש בחברה באותה עת יפדו"**. אין כל אחיזה לשונית בהסכם לפרשנות המבוקשת על ידי הנתבע, לכך שבחלוק הזמן ועליות או ירידת שווי החברה אחוזי המניות שלה משתנים או כי נקבע מנגנון קבוע של שווי מניות או אחוזי מניות נכון לשנת 2009 בלבד.

123. גם בפסק הדין של בית המשפט המחוזי מצויין מפורשות לגבי המועד ולגבי אחוז המניות כי מדובר היה בהחלטה הקשורה לכדאיות העסקה. הדבר אף צויין לחיזוק טענותיו של הנתבע, כי קבלת 15% משווי אחזקותיו של הנתבע הייתה החלטה מושכלת ומחושבת של התובעת:

"הואיל ועסקינן בחברת ... העוסקת ב ..., שעמדה בפני הליך של כניסת משקיעים נוספים ואולי אפילו הנפקה לציבור במועד כלשהו לאחר כריתתו של הסכם הגירושין, פשיטא שניתן היה לצפות, כי שאכן ארע בפועל, ששווי החזקותיו של המערער בחברה יאמיר עד מאוד לאחר כריתתו של ההסכם. [...]"

אכן, הצדדים לא יכלו לצפות במועד החתימה על הסכם הגירושין, מה יהיה שווי אחזקותיו של המערער בחברה בעוד שלוש שנים, אלא שברור כי הסכמתה של המשיבה לקבל במועד עתידי 15% משווי האחזקות, היא תולדה של שיקול כלכלי מובהק, ולא מחמת רצון לוותר למערער על זכויותיה. מכאן שגם אם בדיעבד היה מתברר בחלוק שלוש שנים שהמשיבה עשתה מקח טעות (ולפי חוות דעתו של מומחה בית המשפט, לא כך הוא הדבר), אין בכך כדי להעיד שהיה בכוונתה לערוך ויתור כלכלי לטובת המערער, אלא רק

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

שההימור המחושב שנטלה על עצמה בנוגע למצבה העתידי

של החברה, לא צלח." (ההדגשות בקו – הוספו).

(ראו: פסק הדין של בית המשפט המחוזי, סעיף 33 וסעיף 36 לפסק הדין).

124. הדברים נכתבו בפסק הדין של בית המשפט המחוזי לגבי שיקולי התובעת, אך הם חלים באותה המידה לגבי הנתבע כעת.

125. כפי שהנתבע שב וטוען כלפי התובעת כי היא לקחה סיכון מחושב בבחירתה להישאר בחברה ולא לקבל את המניות במועד הקרע (שלשיטתו ארע בשנת 2005 ואף לפני כן), אותו הדבר חל גם עליו. לו רצה הנתבע לסיים את הקשר הרכושי בין הצדדים היה עליו לפעול לביצועו של ההסכם על פי סעיף זכויות התובעת בחברה. סבור היה הנתבע כי אין לתובעת זכות לקבל את עליית ערך החברה יכול היה להשתמש בזכות הראשונים שלו. הנתבע נמנע מלהשתמש בזכות זו עד עתה.

126. אין כל נוסחה בהסכם, אפילו לא משתמעת, שעם חלוף הזמן האחוז המגיע לתובעת יופחת או יוצמד לשווי החברה. כפי שלא עולה מההסכם שאם שווי החברה יורד אז אחוז המניות שהתובעת זכאית לו יעלה, אין מקום לקבל את טענת הנתבע כי בשל כך ששווי החברה ושווי אחזקותיו של הנתבע עלו - התובעת זכאית לאחוז נמוך יותר.

127. אם הנתבע היה מחזיק היום במספר מניות נמוך יותר, הוא לא היה מסכים לשלם לתובעת לפי האחזקה שהייתה בשנת 2009 אלא עומד על זכותו לשלם לפי האחזקה העדכנית. אותו כלל אמור להיות לגבי האחזקה הגבוהה. רצה הנתבע להקטין את הסיכון שלו בגלל הגדלת האחזקות יכול היה לקנות את המניות של התובעת בהתאם לזכותו הקבועה בהסכם.

128. פרשנות לשונית של ההסכם תומכת בכך שהתובעת תקבל את שווי המניות עדכני עד כמה שניתן, וכן כי היא תקבל 15% מסך המניות המוחזקות ע"י הנתבע בחברה באותה עת.

129. גם הנסיבות שהיו מעת חתימת ההסכם והתנהגות הצדדים מאז תומכים בפרשנות של הצמדות ללשון ההסכם. דווקא הצמדות זו יש בה מענה לעקרונות תום הלב כפי שצויין בפרק "הביצוע בקירוב" ובהתאם לסעיף 4 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה).

130. הנתבע לא פעל למימוש הזכויות על פי סעיף זכויות התובעת בחברה באופן ממשי. גם לא כאשר התובעת הגישה את התביעה לביטול הסכם והוא התנגד וביקש לממשו, וגם לא לאחר מכן בכל שנות ההתדיינות המשפטית. על כן היה על הנתבע לקחת בחשבון כי אם שווי החברה יעלה הוא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26489-06-17 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

יצטרך "לספוג" זאת בתשלום ככל שיבקש לממש את זכות הראשונים שלו. העובדה כי היום
הנתבע טוען כי יש לתובעת אחוזים בודדים של 3.7% בלבד, מעידה כי הוא סבור שככל שהזמן
יחלוף, הדבר יסייע לו בהפחתת זכויותיה. זו התנהלות שאינה בתום לב למימוש ההסכם ובניגוד
לחובות הנתבע בהסכם.

131. גם מהשאלות שנשאלה **התובעת** בחקירתה הנגדית עולה כי הנתבע טוען כי לא היה טעם ליישם
את ההסכם בגלל ההליכים המשפטיים. אולם דווקא התשובה הברורה של התובעת כי לו היה
משלם וההסכם היה מבוטל הייתה משיבה את הכספים ששולמו על ידו מעידה על תום ליבה
של התובעת:

" ש: את אומרת שהוא לא פעל ליישום ההסכם, הוא לא הלך ב-2009 למכור
מניות בשבילך או הוא לא פדה את המניות שלך ואת מלינה על כך, את
אומרת שהוא לא עשה כלום.

ת: הוא גם לא רשם אותם על שמי.

ש: הוא גם לא רשם אותם על שמך.

ת: לא רשם על שמי ולא רכש אותן.

ש: כן.

ת: אז אם, כמו שפסק הדין של השופטת טובה סיוון קבע משהו אחד והוא
בוטל, אז בית המשפט המחוזי החזיר את הדברים אחורה. הוא שילם לי
פיצוי ובית המשפט אמר להחזיר את הפיצויים.

ש: הבנתי, זאת אומרת האיש היה צריך לצפות שאת תחזירי לו כספים
שקיבלת.

ת: כמו שהחזרתי. "

(ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 34, שורות 16-27).

132. **יתרה מכך, לנתבע צמחה טובת הנאה מהמשך החזקת המניות על ידו.** הצדדים קבעו מפורשות
כי כל זמן שהמניות לא נפדו ע"י התובעת (באחת החלופות שבהסכם), הן תשמשנה לצרכי
שליטה והצבעה כמניותיו של הנתבע לכל דבר ועניין על פי שקול דעתו הבלעדי של הנתבע. גם
בזכות מניות אלה הועמקה שליטתו של הנתבע בחברה.

133. בחו"ד המומחה צויינה המשמעות של שליטתו של הנתבע בחברה. לשליטתו של הנתבע בחברה
יש משמעות כלכלית שיש לגלמה גם עתה, והמומחה מצא אותה משמעותית להערכת שווי
החברה:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

"במסגרת הערכת השווי בחנו את השפעת השליטה של המערער בחברה. שליטה בחברה יכולה להקנות לבעליה יתרונות בנוסף לתזרים המזומנים הצפוי עפ"י חלקו. השולט בחברה יכול בין השאר לקבוע עם מי וכיצד תקיים החברה קשרים עסקיים כמו גם מה תהיה אסטרטגיית הפעולה של החברה. כמו כן, יש באפשרותו להעניק הטבות למנהלים ולדירקטורים בעלי עניין. כוח זה עשוי לבוא לידי ביטוי ביכולת לזכות בטובות הנאה חומריות ובהנאות שאינן חומריות כדוגמת מינוי מנכ"ל וצוות המנהלים, מנוי מקורבים לתפקידים בחברה וכד' (בכפוף כמובן לתקנות בנושא בחוק החברות ולהליכי אישור בחברות פרטיות וציבוריות). בבדיקותינו מצאנו כי פרמיית השליטה של המערער אכן באה לידי ביטוי באחוז אחזקותינו הגבוה בחברה, שליטתו בדירקטוריון של החברה ובפרט בעובדה שהמערער ובת זוגו מושכים שכר בסכום גבוה מהמקובל לתפקידיהם. לפיכך, יש להפעיל פרמיית שליטה בעת הערכת אחזקותינו של המערער." (ההדגשות בקו – הוספו).

(ראו: עמ' 33 לחוות הדעת).

134. הנתבע לא מימש ולא ביקש לממש את זכות הראשונים שלו סמוך ליום 31.12.2009. גם עתה הוא "שומר את הקלפים קרוב לחזה" ואינו מצהיר מפורשות האם הוא חפץ בזכות זו.

135. מדוע יש להורות על אפשרות לרכישה בהתייחס ליום 31.12.2014 ולא ליום 31.12.2009 – כפי שציננתי לעיל אין אחיזה לשונית לפרשנות ההסכם המבוקשת על ידי הנתבע כי ביצוע הרכישה צריך להתבצע נכון ליום 31.12.2009. הדברים לגבי בחינת קביעת אחזקתו של התובע נכון להיום ולא ליום 31.12.2009, יפים גם בהקשר שוויה של החברה.

136. בלשונו של ההסכם אין קביעה כי השווי של החברה יהיה רק נכון ליום 31.12.2009. יתרה מכך, העתרות לבקשה זו תיצור סתירה לשונית ומהותית בהסכם, שהרי אם תמכור התובעת את המניות המגיעות לה לצד ג' האמנם סבור הנתבע כי עליה למכור במחיר הנכון לפני 10 שנים? זו פגיעה אנושה במימוש זכויות התובעת. נהפוך הוא ההסכם נוקט בשפה חזונית של שווי עדכני: "15% מסך המניות... באותה עת יפדו"; "תהיה לאיש זכות הראשונים לרכוש מניות אלו בהתאם להערכת מעריך מוסמך"; "רשאית האישה למכור את המניות לצד ג'".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

137. חו"ד רו"ח זילברשטיין התייחסה כאמור לעיל ל-4 מועדים ביניהם גם 31.12.2009 (מועד שאוזכר בהסכם לגבי אפשרות להנפקה) וכן תאריך בו ניתנה חוות הדעת 31.12.2014. לטענת הנתבע כל החישובים צריכים להערך בהתייחס ליום 31.12.2009 ולא לשווי מאוחר יותר. התובעת עותרת לשווי מאוחר בהתאם לחוות הדעת.

138. לאחר בחינת טענות הצדדים אני קובעת כי האפשרות לשימוש בזכות הראשונים צריכה להיות נכון ליום 31.12.2014.

139. סברתי כי לאור חלוף זמן הרב מאוד מעת אישורו של ההסכם, המורכבות בהערכת שווי עדכנית ומשך הזמן עד שתתקבל, וכן הסכמת התובעת שלא לקבל שווי עדכני על אף עליית שווי החברה אלא לייחס את הערכת השווי למועד שהינו לפני למעלה מ-5 שנים, כי ניתן להשתמש בחו"ד רו"ח זילברשטיין כמערך מוסמך על פי ההסכם לצורך אפשרות לנתבע להשתמש בזכות הראשונים שלו.

140. חו"ד רו"ח זילברשטיין הוגשה בחודש מרץ 2015. חו"ד רו"ח זילברשטיין כללה תחשיב שווי של אחזקת הנתבע בחברה בארבעת המועדים ושווי החברה בארבעת המועדים :
31.5.2005 – 4,735,000 ₪.
31.3.2007 – 14,376,000 ₪. חלקה של התובעת על פי ההסכם הוא : 2,156,400 ₪.
31.12.2009 – 39,056,000 ₪. חלקה של התובעת על פי ההסכם הוא : 5,858,000 ₪.
31.12.2014 – 80,411,000 ₪. חלקה של התובעת הוא : 12,061,650 ₪.

141. הצדדים הרחיבו בהליכים בפני לגבי הסיבה בעטייה הוזמנה חו"ד רו"ח זילברשטיין בהליכים בבית המשפט המחוזי.

142. במסגרת פסק הדין של בית המשפט המחוזי צויין בסעיף 27 לפסק הדין נסיבות עריכת חו"ד :

"במהלך שמיעת הערעור, במסגרת נסיונות חוזרים ונשנים להביא את הצדדים לידי הסכם פשרה, שיחסוך את הצורך בהתדיינויות נוספות ביניהם, הן במקרה של קבלת הערעור והן במקרה של דחייתו, מונה בהסכמת הצדדים רו"ח יובל זילברשטיין, כמומחה מטעם בית המשפט לצורך קביעת שווי החברה[...]."

דברים דומים פורטו גם בסעיף 35 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

143. איני סבורה כי יש מקום לדון בהרחבה מה בדיוק הייתה מטרת בימ"ש המחוזי במינוי המומחה, כפי שהתנצחו הצדדים בעניין זה. בפועל כאשר בוחנים את טענת הצדדים במסגרת הליך זה עולה כי שניהם הסתמכו על חו"ד רו"ח זילברשטיין והפנו אליה בהליך זה, כל אחד לחיזוק טענותיו.

144. **התובעת** טענה בסעיף 65 לסיכומיה כי: **"יש לממש את ההסכם על דרך תשלום שווי הוגן במחיר שייגזר מחו"ד מעריך השווי שמונה על ידי ביהמ"ש המחוזי, בהתאם להסכם הגירושין"**. גם בפרק ט. לסיכומיה שנושאו "השווי ההוגן" מסתמכת התובעת על חו"ד רו"ח זילברשטיין. הסעד שהתבקש בסוף הסיכומים הינו חיוב הנתבע בתשלום על פי חו"ד רו"ח זילברשטיין. **על כן התובעת מקבלת את ממצאי חו"ד רו"ח זילברשטיין ומבקשת לאמץ אותן.**

145. **הנתבע** טען בסעיף 16 לסיכומיו כי: **"[.] חוות דעת המומחה פרופ' זילברשטיין מטעם ביהמ"ש המחוזי [.] שהעריך את שווי המניות, שיקלל את כל הפרמטרים שדרשה התובעת [.] ולא קבע כי המניות שזכאית התובעת לממש אינן ברות מימוש. ההפך הוא הנכון: מחוות דעתו עולה כי מדובר במניות בעלות שווי וברות מימוש. התובעת שלחה למומחה שאלות הבהרה, ולא טרחה לשאול אותו דבר וחצי דבר אודות קביעה זו, ולכן העלאת הטענה כיום מהווה ניסיון לערער על ממצאים ששימשו בסיס לפסק דין חלוט"**. גם בסעיף 66 לסיכומים ציין הנתבע כי היקף שכרו נלקח בחשבון במסגרת הערכת השווי וניתן לו ביטוי. כך גם בסעיף 68 לסיכומים חוזר הנתבע ומציין כי המומחה קבע כי להיקף שכרו של הנתבע יש השפעה על שווי המניות אך לא על סחירותן. **על כן הנתבע מקבל את ממצאי חו"ד רו"ח זילברשטיין ומבקש לאמץ אותן.**

146. בהליכים בפני שני הצדדים הסתמכו על חו"ד רו"ח זילברשטיין. איש מהם לא חלק על ממצאיה וכ"א סבור כי חו"ד תומכת בטענותיו בהליך זה. איש מהצדדים לא ביקש לחקור את רו"ח זילברשטיין. תשובות המומחה לשאלות הבהרה ששני הצדדים שלחו לו, נכללו ופורטו בחו"ד עצמה (ראו: נספח ב' לסיכומי התובעת, פרק ז' לחו"ד – התייחסות להערות הצדדים, עמ' 44 לחו"ד).

147. **בנסיבות הללו אני סבורה כי מאחר והתקיימו כבר הליכי הערכת שווי במסגרת הליכים משפטיים, שני הצדדים מסתמכים על חו"ד, ועל מנת לא להאריך את ההליכים לפרק זמן ארוך ביותר שיש מקום להסתמך על חו"ד רו"ח זילברשטיין לצורך ההליכים שבפניי.**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

148. יתרה מכך, הסכמת התובעת להסתמך על חו"ד נכון ליום 31.12.2014 ולא נכון לשווי עדכני של החברה ושל אחזקות הנתבע הינה צעד משמעותי מבחינת התובעת לקראת הנתבע. בכך ייתכן ויהיה תמריץ לנתבע להשתמש בזכות הראשונים ולרכוש את חלקה של התובעת ללא צורך בהליכים נוספים.

149. בנוסף, במסגרת חו"ד של רו"ח זילברשטיין הוא ציין כי ערך השוואת תוצאות ההערכה ליום 31.12.2014 לאינדיקציות חיצוניות (עמ' 11 לחו"ד). רו"ח זילברשטיין ציין כי החברה הזמינה הערכת שווי מפירמת BDO בינואר 2014, ושווי החברה נקבע על ידה בסך של 282,000,000 ₪, סכום הגבוה ב-149 מילון מהערכת שווי של המומחה. המומחה מציין כי התהליך לשמו הוזמנה ההערכה מ-BDO לא הבשיל ולכן לא ניתן להתבסס על הערכה זו. התובעת מבקשת להסתמך על ההערכה השמרנית יותר שהייתה במסגרת חו"ד מומחה, גם בכך יש נימוק נוסף לקבל את עמדתה.

150. לו הייתה התובעת מבקשת, היא הייתה זכאית לשווי נכון להיום. אבל היות והיא מוכנה לקבל את התשלום על פי שווי של 2014 על פני המתנה להערכת שווי נוספת זו זכותה.

151. אשר על כן לנתבע ניתנת הזכות על פי החלופה השניה בהסכם לממש את זכות הראשונים לרכוש את המניות. ניתן זמן עד ליום 15.6.2020 להודיע האם הוא משתמש בזכות הסירוב הראשונה ורוכש את המניות על פי הערכת השווי של רו"ח זילברשטיין נכון ליום 31.12.2014, אם לאו. יבקש הנתבע להשתמש בזכותו ולרכוש את המניות יהיה עליו לשלם לתובעת עד ליום 1.9.2020 את הסכום של 12,061,650 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.1.2015 ועד לביצוע התשלום בפועל. לא יבקש הנתבע לעשות שימוש בזכות הסירוב הראשונה ימונה כונס נכסים למכירת המניות המגיעות לתובעת, בתנאים שיפורטו להלן.

ב. מינוי כונס נכסים על מלוא הזכויות המגיעות לתובעת לצורך מכירתן לצד ג'

152. נוסחו של ההסכם קובע כי היה והנתבע לא ישתמש בזכות הסירוב הראשונה לרכוש את מניותיה של התובעת, רשאית התובעת למכור את המניות לצד ג' בהתאם לבחירתה ולשיקול דעתה הבלעדי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

153. יודגש, כי פרשנותו של הנתבע כי זכות הסירוב הראשונה שלו נמשכת אין לה אחיזה לשונית בהסכם. יתרה מכך, לפי לשון ההסכם זכותה של התובעת למכור לצד ג' נוצרת אך ורק לאחר שהנתבע יודיע כי אינו מבקש לרכוש את המניות. על כן מדובר בזכות חד פעמית ולא נמשכת.

154. עד עתה לא הצליחה התובעת למכור את המניות.

155. שוכנעתי כי התובעת ניסתה למכור את המניות אולם התנהלותו של הנתבע אינה מאפשרת מכירה העונה על הקריטריונים שהוגדרו בהסכם: **"בהתאם לבחירתה ולשיקול דעתה הבלעדי"**. בהסכם כאשר היה עוד אמון בסיסי בין הצדדים קבעו הצדדים כפי שפורט בהרחבה לעיל כי בתקופה עד לפידיון המניות, הן תשמשנה לצרכי שליטה והצבעה כמניותיו של הנתבע לכל דבר ועניין על פי שקול דעתו הבלעדי של הנתבע.

156. בחקירתה של התובעת היא אישרה כי נקודת המוצא בהסכם הייתה אמון בין הצדדים שיאפשר לנתבע לנהוג במניות כמניותיו עד לפידיון המניות: **"ויש לו אפשרות לרכוש ממני ואם הוא לא רכש ממני את המניות שלי אתה מדלג על חלק מניותיה של האישה, את החלק שלי בתוך החברה והרי אנחנו לא רוצים להישאר ביחד שותפים בחברה כשאנחנו מתגרשים אז בינתיים מתוך אמון שהיה לי אז, הוא ינהל את מניותינו והתכוונו ביושרה ולכן הוא בעל השליטה ובעל הצבעה במניות שלי בינתיים"**. (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 16 שורות 33-34, עמ' 17 שורות 1-2).

157. התנהלות הנתבע לאורך השנים מעת אישורו של ההסכם מצביעה כי הוא לא עמד בחובות הנובעות מהאמון שניתן לו במסגרת ההסכם. כפי שקבעתי לעיל יש להגדיר את יחסי התובעת-נתבע לגבי המניות כיחסי אמונות בחברה המשפחתית.

158. הנתבע לא פעל באופן שעונה על חובותיו כאמונאי כלפי התובעת הן ביחס לאיסור על ניגוד העניינים והן ביחס לחובת הגילוי המלא. בהתנהלות זו הוא סיכל למעשה את יכולתה של התובעת למכור את המניות על פי לשונו ההסכם.

159. בין הצדדים קיימים פערי מידע וכוחות. הנתבע השתמש בכוחו בצורה חסרת תום לב ופעל בחוסר גילוי מלא ואף בחוסר גילוי מינימלי. בין היתר הנתבע ביצע פעולות שמטרתן החלשת כוח המיקוח של התובעת, הקטנת זכויותיה וחוסר אפשרותה לממש באופן ממשי ואמיתי את זכויותיה. כך ניתן למנות את הפעולות הבאות שכבר אוזכרו לעיל: העברת כל מניותיו של הנתבע לחברת אחזקה ללא ידיעתה של התובעת וללא הסכמתה; אי חלוקת דיבידנדים לאורך שנים תוך משיכת משכורות גבוהה מהמקובל באופן קבוע לאורך שנים; יצירת מנגנון חד צדדי ולא מוסכם של נאמנות לכאורה לטובת התובעת ומנגנון של נציג – לא מוסכם וחד צדדי –

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

שבאמצעותו תתבצע המכירה של מניות התובעת לצד שלישי תוך חיובה של התובעת בשכרו של הנציג שנקבע על ידי הנתבע בלבד וללא הסכמתה; רכישה מבעלי מניות אחרים בחברה את מניותיהם חזרה לחברה ואי הכללתה של התובעת בכך (תוך סירוב לתת מידע מלא ומהימן לגבי פעולות אלה). **הנתבע** אישר בחקירתו כי רכישת המניות מבעלי המניות בהתאם לסעיף 302 לחוק החברות תגדיל את השליטה שלו בחברה ונעשתה ביוזמתו (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 83-85, וכן פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 124 שורות 29-32).

160. **בבחינת פערי הכוחות בין הצדדים תוך בחינת הסמכויות הבלעדיות שניתנו לנתבע במסגרת ההסכם וההחלטה לגבי המניות, עולה כי הנתבע לא עמד בחובות גילוי בסיסיות ומינימליות.** די להתרשם מכך כאשר אפילו לקבל דוחות כספיים של החברה – שאין מחלוקות כי התובעת הייתה זכאית לקבלם – נזקקה התובעת לפנות לבית המשפט. גם אז הועברו לה דוחות לא מלאים והנתבע התנגד למסור לה את הביאורים הכלולים בדו"חות.

161. **הנתבע** על אף זכותה של התובעת – שכבר נקבעה גם בהחלטה שיפוטית – לקבל את הדו"חות הכספיים המלאים של החברה, לא העביר את הדו"חות עד אשר נדרשה התובעת שוב לפנות לבימ"ש. **הנתבע** המשיך גם בחקירתו להצדיק התנהלות זו של אי גילוי:

"ש: למה לא רצית לתת לנו את הדו"חות עם הביאורים? רק תסביר לי את הגרסה שלך.

ת: היות והדו"חות עם הביאורים נמצאים הרבה מאוד מידעים פנימיים של אישורים לגורמים שלישיים כמו למשקיעים, פירוט של מניות a ו-b, היות ויש שם את כל נושא המודל הכלכלי שלנו מול כל המפיצים בעולם, איזה זכויות יש להם, איזה מגבלות יש להם וכו' זה חומר אולטרא רגיש ועוד ועוד ועוד, ביקשתי שזה לא יעבור. ואני חושב שזאת היתה טעות שזה עבר אליכם."

(ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 80 שורות 16-23).

162. **התובעת** ציינה מפורשות את הקשיים מבחינתה ליישם את ההסכם בהעדר מידע מספק: "אני לא יכולה למכור מניות של חברה שאין לי שום מסמכים עליה, זה כמו שתאמר לי תמכרי 15 אחוז מחברה X Y Z". (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 37, שורות 22-23). ובהמשך: "כי זה כמו ללכת לבן אדם ברחוב, לצאת עכשיו החוצה ולהגיד מי מעוניין לקנות מניות בחברה X שהאיש הוא המנהל שלה ובעל השליטה. זה בלי שום בסיס." (עמ' 42, שורות 2-4).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

163. **הנתבע** טען כי דרישות הגילוי של התובעת מוגזמות, ואינן עומדות בהסדר הקבוע בחוק החברות לגבי חובותיו לקבלת מידע. אולם, וכפי שצינתי בהרחבה לעיל, **יש לבחון את דרישות הגילוי במערכת היחסים שבין הצדדים על פי הסכם הגירושין ולא במסגרת של בעל מניות מול חברה במצב דברים רגיל**. האפשרות האמיתית של התובעת לממש את זכויותיה בחברה תלויה בין היתר במידע שיימסר לה מהנתבע (ולא מהחברה). הנתבע הוא "המוציא והמביא" לגבי המידע – ברצותו מאפשר, ברצותו מונע. כל התנהלותו של הנתבע הייתה התנהלות של מניעת מידע ואי שיתופה של הנתבעת מיוזמתו, אף במידע שלא הייתה אמורה להיות מחלוקת לגביו כלל.

164. תשובתו הישירה של הנתבע בחקירתו העלתה כי הוא אינו סבור שיש לו חובה הקשורה למכירת המניות על ידי התובעת: **"מי שנדרש לבצע משהו בהסכם זה האישה, [...] ולי אין בכלל מעמד בלבצע את ההסכם הזה"**. (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 85, שורות 1-3).

165. **צמצומה של התובעת לגדרי סעיף 184 לחוק החברות והשמתה בנעלי כל בעל מניות מול החברה לא מאפשר לה אפשרות אמיתית לממש את סעיף זכויות התובעת בחברה**.

166. **גם הפסיקה איפשרה במקרים חריגים הרחבת קבלת המידע מעבר לנדרש בסעיפים 184-185 לחוק החברות**.

167. בפסק דין שעסק בנושא היקף זכותו של בעל מניות בחברה פרטית לקבל מהחברה מידע, קבע כב' השופט גרוסקופף כי ההסדר בחוק החברות אינו שולל את האפשרות להרחיב את הזכות לקבל מידע באמצעים וולונטאריים או באמצעות מנגנונים נוספים שנועדו להגן על בעל המניות דוגמת סעיף 191 לחוק החברות שעניינו קיפוח:

"הפרשנות האמורה לסעיף 185(א)(2) לחוק החברות משתלבת היטב עם ראייתם של סעיפים 184 ו-185 בכללותם כהסדר מינימאלי (להבדיל מהסדר ממצה) לעניין זכות בעל מניות לקבל מידע – הסדר הקובע את נורמת הבסיס, אולם איננו שולל את האפשרות להרחיב את הזכות לקבל מידע באמצעות הסדרים וולונטאריים (הוראות תקנון המרחיבות את זכות בעלי המניות למידע) או באמצעות מנגנונים נוספים שייצר המחוקק להגנת בעל המניות, כדוגמת הוראות החוק בעניין קיפוח (בסעיף 191 לחוק החברות). [...] בהקשר הנוכחי אסתפק בציון העובדה שעילת הקיפוח מאפשרת לבחון את מכלול נסיבות המקרה, ובכלל זה לתת משקל ראוי להיקף האחזקות של בעל המניות, ולאינטרס שיש לו בקבלת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

המידע לאור מערכת יחסיו עם בעל השליטה בחברה
הפרטית. [...] מהאמור לעיל יובן כי אינני סבור שהסדר
החוק היחידי מכוחו יכול בעל מניות לבקש מידע הם סעיפים
184-185 לחוק החברות. יתכנו מצבים בהם טיב האינטרס
של בעל המניות, ומערכת היחסים שבינו לבין בעל השליטה
והחברה, יביאו לכך שמניעת מידע מבעל מניות זה תקים
טענה של קיפוח (ראו גם דנציגר, הזכות למידע, בע' 381 –
392)."

ראו: ה"פ 3816-05-08 אילן נ' אילן ואח' (25.7.2010) סעיף 20 לפסק הדין.

168. בעניינו מתקיימים שני התנאים: גם ניתן לראות בהסכם הגירושין הסדר וולנטרי מחייב
במסגרתו לקח על עצמו הנתבע חובות של אמונאי כלפי התובעת הדורשים גילוי באופן מוגבר.
גם ניתן לראות כי מערכת היחסים בין הצדדים מעת חתימת ההסכם ובפרט התנהלות הנתבע
מביאים לכך שמניעת המידע מהתובעת מקימה גם עילה של קיפוח.

169. גם בפסק דין אחר שניתן ע"י כב' השופטת בזק-רפפורט בת"א (י-ם) 25786-04-10 נקבע כי
הזכות לגילוי ועיון רחבה יותר מסעיפים 184-185 לחוק החברות והיא נגזרת מחובה כללית
לנהוג בתום לב ובהגינות כלפי בעל המניות השני ומסעיף 192 לחוק החברות:

" בענייננו, לא הובא בפני עניין העומד על סדר יומה של
האסיפה הכללית, המצריך עיון במסמכים המבוקשים
או את המידע המבוקש. עם זאת, בנסיבות המקרה כאן,
אין בכך כדי לחסום את דרכו של התובע לקבל את
המסמכים והמידע. זאת, משום שבחינת זכות העיון של
בעל מניות בנסיבות שבהן הוא מחזיק במחצית מהון
המניות של חברה, שבה שני שותפים מנהלים, דרך
אספקלריה בלעדית של סעיף 185 לחוק החברות, איננה
ממצה. במצב דברים כזה, וכאשר נמסרו לידי שותפו של
מבקש העיון סמכויות ניהול רחבות, ובכללן אף ניהול
ענייניה הכספיים השוטפים של החברה, חלה על
השותף חובה כללית לנהוג בתום לב ובהגינות כלפי בעל
המניות המבקש לעיין במסמכי החברה. חובה זו נובעת
מסעיף 192 לחוק החברות, המטיל על בעל מניות חובה
לנהוג כלפי בעלי המניות האחרים בתום לב ובדרך
מקובלת ולהימנע מניצול לרעה של חובותיו, ומסעיף

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26489-06-17 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

193 לחוק החברות, המטיל על בעל השליטה בחברה חובה לנהוג בהגינות כלפי החברה. במסגרת חובות אלה קמה לבעל מחצית ממניות החברה החובה לאפשר לשותפו, המחזיק במחצית האחרת של הון המניות, לעיין במסמכי החברה, כדי לעמוד על מצבה הכספי של החברה (ראו: בש"א (ת"א) סובחי סנקרי נ' סנקרי חברה להשקעות בע"מ (פורסם במאגרים, 22.9.04)). בעניינינו, זכותו של התובע, בכובעו כבעל מניות, לעיין במסמכי החברה ולקבל מידע אודות פעילות החברה, אינה נובעת אפוא במישרין מסעיף 185 לחוק החברות, אלא מהחובה המוטלת על שותפו לנהוג כלפיו בתום לב ובהגינות, ובכלל זאת לאפשר לו לעיין במסמכי החברה. 20. זכות זו אף עולה בקנה אחד הרצון הכללי להגן על אינטרס כלכלי שיש למבקש בחברה. הגנה על אינטרס כלכלי של מבקש העיון בחברה הוכרה בפסיקה האמריקאית כמטרה נאותה, המצדיקה מתן זכות עיון במסמכי החברה. [...]."

ראו: ת"א (י-ם) 25786-04-10 אייזיקוביץ נ' דאבל קיי מוצרי דלק (1996) בע"מ ואח' (2.10.2011) סעיפים 19-20 לפסק הדין.

170. יש לזכור כי לשיטתו של הנתבע לא רק שאין הוא מחוייב למסור לתובעת דבר באופן ישיר אלא שהנתבע יצר מנגנון של נאמנות ובו נציג שתפקידו הוגדר על ידי הנתבע בלבד. על נציג זה זהותו ותפקידו למדה התובעת במהלך ההליכים המשפטיים. לשיטתו של הנתבע לא רק שהתובעת לא תקבל כלל מידע אלא היא תצטרך למצוא צד ג' למכור לו את המניות ואותו צד ג' גם לא יהיה בקשר ישיר עם החברה או עם הנתבע. גם הנציג שמונה על ידי הנתבע אינו בעל מידע עצמאי הקשור לחברה, אין הוא בעל תפקיד בחברה והוא ניזון מהנאמר לו על ידי החברה ומהמידע שעובר מהחברה (ואפילו לא מהנתבע עצמו). כך הוגדרה העברת המידע מהחברה לנציג וממנו למתעניין לרכישה:

"לשם הצגת מצגת ראשונית על פעילות החברה, הפוטנציאל הטמון בחברה והסיבה לאטרקטיביות ההשקעה בה. את המצגת הראשונית יקבל הנציג מהחברה, והמצגת תעודכן מידי חיציון בנתונים חדשים אודות פעילותה. [...] בכל מיקרה המידע כאמור יכלול מידע מאזני כללי למשך שלוש שנים אחרונות שיעודכן מדי שנה ושנה, כל מידע מדעי מפורסם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ביחד למוצרים, מידע ביחס לתופעות לוואי או תלונות רשות, מידע ביחס לשווקי המכירה ברמה המצויה בידי החברה ושאינה פוגעת בתחרות של הגורם המשווק באותה מדינה, מידע על מוצרים בפיתוח וסטאטוס הפיתוח, מידע על מתחרים למוצרים משווקים, מידע כללי על תוכניות פתוח עסקי לשנת הפעילות.

כלל המידע ימסר ויעודכן מדי חציון לגורם המיצג. (ראו: נספח ט' לסיכומי התובעת, נספח א' לכתב הוראות חד צדדי לנאמן מיום 26.3.2018).

171. לכאורה בעת בחינת ההוראות לנציג ניתן להתרשם כי העברת המידע הינה רבה. אולם יש לקחת בחשבון את הרקע והנסיבות. התובעת היא שאמורה על פי ההסכם למצוא צד ג' למכור לו 15% מהמניות המוחזקות על ידי הנתבע. במנגנון שיצר הנתבע הוא יצר בצורה מתוככמת חומות שמונעות מהתובעת לממש את המנגנון שנקבע בהסכם: התובעת עצמה לא מקבלת את המידע, הצד השלישי צריך להיות בקשר רק עם הנציג ולא עם הנתבע, הנציג אינו עובד של החברה ואינו איש אמונה של התובעת אלא ניזון אך ורק בסופו של יום מהנתבע וגם זה באופן עקיף כי החברה היא שאמורה לספק את המידע על פי המסמך. נקבע בהוראות לנציג כי גם אם יהיו שאלות לא תתקיים פגישה ישירה עם הנתבע או עם מי מנציגי החברה אלא הן תועברנה לחברה (ולא לנתבע) והיא תשיב לשאלות.

172. מדובר במנגנון המתיימר לספק מידע אולם בפועל הינו מנגנון מסורבל, מורכב שעירב צדדים שלישיים מטעמו של הנתבע ללא הסכמת התובעת, ושאינו מאפשר מכירה אמיתית והגונה על ידי התובעת.

173. לכך יש להוסיף כי הנתבע לא רק שפעל חד צדדית ביצירת מנגנון הנאמנות הנ"ל וללא הסכמת התובעת אלא שהוא מחייב את התובעת במסגרת המסמכים הללו בתשלום לנציג שינוכה מהתמורה שהתובעת תקבל.

174. בנוסף, בניגוד ללשונו של ההסכם, הנתבע קבע כי זכות הראשונים שלו הינה זכות נמשכת וכפולה וקיימת לו גם במהלך המכירה לצד שלישי. זכות זו אינה מופיעה בהסכם ואין לה עיגון לשוני בו. יתרה מכך, זכות הראשונים לרכוש את המניות נמצאת כחלופה שניה קודם לפניית התובעת למכירה לצד שלישי (ולא במקביל לו).

175. **התובעת** הסבירה את התנגדותה למנגנון הנ"ל שנוצר על ידי הנתבע חד צדדית:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 "ת: קודם כל הנה עוד פעם המילה מנגנון שהאיש יצר יחד עם הרואה חשבון
2 שלו, אם אני לא טועה הנאמן זה הרואה חשבון שלו. של המסמך שהגשתם.
3 ש: נכון. למה לא ביקשת נאמן אחר למשל? אם הרואה חשבון שלו לא מקובל
4 עלייך למה לא ביקשת נאמן מטעמך?
5 ת: אז קודם כל המסמכים שהוא מעביר עם החברים שלו ועם הרואה חשבון
6 שלו הם לא מסמכים, זה לא נאמן שלי, זה נאמן שלו שהוא החליט להעביר
7 לו איזה שהוא אחוז מניות שהוא לא 15 אחוז. אף אחד לא קבע שזה לא 15
8 אחוז. אתה מגיש לי מסמך של נאמן של האיש והחבר של האיש הוא אמור
9 להיות הנציג שלי, זה אותו חבר שיושב בדירקטוריון, הוא סמנכ"ל הכספים
10 שלו, ואתה אומר לי למה את לא שותפה בזה. עוד פעם אתה ממסך עם
11 מנגנונים, עם מסמכים, עם דברים שהם לא רלבנטיים אלי."

12 (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 43 שורות 34-31, עמ' 44 שורות 1-7).

13
14 176. גם תשובות ר"ח שטיינמץ בחקירתו מעידות כי המנגנון שנבנה אינו לטובת התובעת:

15 ש: אבל זה יהיה נכון לומר נגיד שלא העברת לה איזה שהוא מידע לגבי
16 חברת --- ומצבה?
17 ת: לא, זה לא העברתי לה.
18 ש: הבנתי. זה יהיה נכון לומר שאתה לא יצרת קשר איתה באופן ישיר לגבי
19 המנגנון שנקבע בהסכם?
20 ת: נכון.

21 (ראו: פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 132 שורות 11-16).

22
23 בהמשך חקירתו הדברים אף נהיו ברורים עוד יותר:
24 "ש: אבל אתה גם אמור להחזיק עבור האשה. אמרו לנו שאתה הנאמן שלה.
25 ת: אני, יש מניות, את המניות האלה רשומות, אז אני אסביר את ההבדל.
26 אני חתמתי בזמנו על הסכם נאמנות עבור האשה שאני לא זוכר את תוכנו,
27 אני זוכר שחתמתי.
28 ש: מה זה עבור האשה? האשה ביקשה ממך לחתום?
29 ת: אני חושב שזה היה הצעה אפילו של האיש. לחתום כדי להבטיח את
30 המשהו שקשור בזכויות. אני לא זוכר.
31 ש: אני אזכיר לך, בסדר?
32 ת: אוקי. אני פשוט לא זוכר.
33 [...]

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוגי

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 [...] האיש ביקש את הסכמתי להיות נאמן ואמרתי לו בסדר.

2 ש: זאת אומרת שהאיש החתים אותך על המסמך הזה. כן?

3 ת: כן. אני,

4 ש: אתה לא ניסחת אותו.

5 ת: אני, ברור שלא ניסחתי אותו.

6 ש: אתה הערת הערות לגביו?

7 ת: לא,

8 ש: אתה הראית אותו לאישה?

9 ת: לא, לא הראיתי אותו לאישה וגם לא הערתי. אני לא חושב שהערתי

10 הערות לגביו. למיטב זכרוני לא הערתי.

11 ש: סיפרת לאישה? "תשמעי, אני נאמן עבור מניות שלך"?

12 ת: לדעתי האישה ידעה על הנאמנות הזאת, אבל אני לא זוכר.

13 ש: חד משמעית לא. אנחנו גילינו עליה במכתב שקיבלנו, שצורף לו המסמך

14 הזה כבר חתום על ידך. אתה אמרת לאישה מתי שהוא "אני מחזיק עבורך

15 כנאמן מניות"?

16 ת: לא שאני, אני לא זוכר.

17 (ראו: פרוט' מיום 25.3.2019, עמ' 148, שורות 12-4, עמ' 149, שורות 33-22, עמ' 150, שורות

18 1-4).

19 177. ביום 6.5.2018 הועברה לב"כ התובעת רשימת מסמכים הנדרשים לביצוע עסקה במניות החברה

20 על ידי גורם מטעמה של התובעת שנועד לסייע לה למצוא רוכש למניות (צורף כנספח א' לבקשה

21 9). במסגרת רשימה זו התבקשו המסמכים הבאים: דוחות כספיים מלאים של החברה לשנת

22 2012-2017; תקנון החברה ובו מפורטות זכויות בעלי המניות; פירוט התקשרויות, השקעות,

23 בנקים, עובדים ותכניות עסקים ככל שאינן משתפות בדוחות הכספיים כמצג מהחברה; הסכמי

24 שיווק והפצה, פטנטים רשומים והגנות על המוצרים העיקריים של החברה. הנתבע התנגד

25 לבקשת הגילוי הנ"ך. לאור התנגדותו הוגשה בקשה 9 ע"י התובעת.

26 27 178. ביום 12.7.2018 נעתרתי לבקשה לגילוי מסמכים רחבים הנוגעים לחברה (בקשה 9) באופן רחב

28 כאשר ציינתי בין היתר כי: "[...] יש לאפשר לה את גילוי המסמכים המבוקש. הדבר ישווה

29 בין מצבם של הצדדים וייתכן כי יאפשר גם הידברות בונה לקדם הסכמות מושכלות כוללות.

30 כמו כן, על מנת שיוגשם עיקרון השוויון בין הצדדים יש לאפשר את גילוי המסמכים המבוקש.

31 הצדדים שניהם מציעים הצעות לעניין המחלוקת בדבר המניות המוחזקות בידי המבקשת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 26489-06-17 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

לכן, יש לוודא כי מלוא המידע חשוף בפני שני הצדדים באופן שווה. יתרה מכך, יש בגילוי המסמכים כדי לחשוף בפני ביהמ"ש את התמונה העובדתית במלואה. חשיפה זו תביא לקידום ההליך ותסייע בהבנת הדברים לאשורם ולעומקם."

179. על החלטה זו הגיש הנתבע בקשת רשות ערעור (רמ"ש 5067-10-18) במסגרתה התנגד נחרצות לגילוי המסמכים וטען כי אין חובה לגילוי מסמכים. ביום 29.10.2018 קבע בית המשפט המחוזי במסגרת בקשת הנתבע לעיכוב ביצוע של ההחלטה כי: "אני מחליט להיעתר לבקשה באופן חלקי: המבקש ידאג להמציא לידי המשיבה דו"חות כספיים מלאים של החברה לשנים 2012-2017; תקנון החברה מעודכן בו מפורטות זכויות בעלי המניות וטבלת אחזקות הון כולל (סעיפים 11א(1), (2), 5 לבקשת המשיבה שהייתה לפני ביהמ"ש קמא)."

180. לאחר שהנתבע לא מילא את החלטת בית המשפט המחוזי, הגישה התובעת בקשה להורות לרו"ח שטיינמץ, שערך את הדוחות הכספיים של החברה, להמציא לתובעת את הדוחות הכספיים המלאים והחתומים של החברה (בקשה 19). ביום 24.12.18 התקבלה הבקשה והוריתי כי מאחר וההחלטה של בית המשפט המחוזי לא בוצעה על ידי הנתבע והוא לא המציא לתובעת את המסמכים שנדרשו יש להורות לרו"ח שטיינמץ לפעול להמצאת הדוחות הכספיים המלאים של החברה לידי התובעת. גם על החלטה זו הגיש הנתבע בקשת רשות ערעור (רמ"ש 2432-01-19). ביום 6.1.2019 ניתן פסק דינו של כב' השופט שוחט שדחה את הבר"ע.

181. הנתבע נשאל בחקירתו לגבי סירובו לתת אפילו טבלת החזקות לתובעת ואישר כי סירב לתת טבלת החזקות לאורך השנים וגם בעת ההליכים המשפטיים, סירב לתת פרטים לגבי כניסת משקיעים בשנת 2010-2011 ואמר מפורשות כי הבר"ע למחוזי הייתה על מכלול דרישות הגילוי של התובעת (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 52-50). העולה מכך כי הנתבע ממשיך לדבוק בעמדתו כי ככל שהדבר תלוי בו הוא לא יגלה מידע, גם לא מינימלי לתובעת.

182. הסתכלות על חובות הגילוי בפריזמה מצומצמת של בעל מניות מול חברה על פי חוק החברות בלבד אינה לוקחת בחשבון את רכיב השליטה של הנתבע בחברה זו וכן את רכיב הסכס הגירושין וחובותיו של הנתבע על פיו. הסתכלות זו כפי שמבקש הנתבע מביאה לתוצאה שאינה מאפשרת לתובעת לממש את זכויותיה ומאפשרת לנתבע להשיג יתרונות שאינם מאפשרים לממש את ההסכם בצורה הגונה, צודקת והנאמנה למה שקבעו הצדדים בהסכם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

183. לו הנתבע היה מבקש לפעול בגילוי מלא – אפילו לפי המינימום הנדרש בחוק החברות – היינו מצפים לראות בכתב ההגנה ובתצהיר עדות ראשית מטעמו צירוף פרטים מהותיים ונדרשים לגבי החברה: תקנון, דוחות כספיים, רשימת בעלי מניות (אולי מי מהם יחפוץ להגדיל את אחזקותיו בחברה ולרכוש מהתובעת את המניות) – אולם אין כל מסמך הנוגע לחברה, למצבה, לבעלי המניות ולמידע בסיסי לגביה במסגרת הליך זה. מיוזמתו של הנתבע לא צורף דבר. רק בעטיין של החלטות שיפוטיות נמסרו חלק מהמסמכים וגם זאת לאחר קשיים ומכשולים.

184. ושוב יש להדגיש כי תלותה של התובעת בנתבע היא כפולה ומכופלת – גם בגלל שהנתבע יכול לפעול במניות המגיעות לה עד למימוש לפי שיקול דעתו בלבד וגם בגלל האפשרות של זכות הראשונים שניתנה לו בהסכם. לכל אלה יש לצרף את שליטתו המוחלטת של הנתבע בחברה ובכל המידע הנדרש.

185. העדר הגילוי המלא ע"י הנתבע מייצר לו תמריץ שלילי לקיים את ההסכם ולעמוד בחובותיו כלפי התובעת:

"[...] לגילוי המלא יש השפעה חשובה גם במישור ההניעה האישית, לאמור, בכיוון של מיתון הדחף הפנימי להעדפת העצמי. לצד התכלית של צמצום פערי המידע מוזכרת לא פעם תכלית נוספת שעיקרה הוא יצירת לחץ על בעלי הכוח להימנע מלהשתמש לרעה בכוחם. תכלית זו משתקפת במימרה הוותיקה של השופט ברנדייס הגורסת כי "אור השמש הוא המחטא הטוב ביותר, ואור החשמל הוא השוטר היעיל ביותר". דהיינו, בעלי הכוח יהססו לנצל את כוחם לרעה לאור היום יותר מאשר במחשכים. בפרט, עוצמתו של הגילוי נובעת מכך שהוא פועל את פועלו הן על אמונאים ישרי-דרך, מכוח דחף מוסרי פנימי להימנע מבושת-פנים, והן על אלה שיש להם נטייה קלה לאופורטוניזם, מכוח החשש להיתבע על-ידי אותם נהנים שהם אמורים לקדם את ענייניהם." (ההדגשות בקו – הוספו).

ראו: ע' ליכט "ייחסי אמונאות בתאגיד – חובת האמון" משפט ועסקים יח, תשע"ה (דצמבר 2014), 237, 270.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

186. **חובות הגילוי של הנתבע נדרשות להיות ממשיות, מלאות ומהותיות.** אין הכוונה כי בחובות הגילוי תפגע החברה. אולם המידע שהתבקש על ידי התובעת בעיקרו של דבר אינו פוגע בחברה אלא מאפשר צמצום פערי המידע בין הצדדים לצורך מימוש ההסכם.

187. **התובעת פירטה בחקירתה את הקשיים בהשגת מסמכים מול הנתבע כאשר היא נדרשת למצוא קונה צד ג': "אם, אם אתה רוצה שאני אצא החוצה למכור מניות שאני לא בקיאה בחברה, אני מעולם לא בשנים האלה הייתי חלק מהחברה הזאת, אני לא מכירה את המסמכים שלה, אני לא מכירה את השותפים שלה, אני, אין לי שום אופציה למעט שיתוף פעולה שלכם אבל אתם לא משתפים פעולה."** (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 32, שורות 17-20).

188. **הנתבע לא עמד בחובות הגילוי המבוססות על סעיפים 184-185 לחוק החברות, ולולא הייתה פונה התובעת לבית המשפט לא הייתה מקבלת גם את הדו"חות הכספיים של החברה ואת רשימת בעלי המניות.** טענת הנתבע כי הגילוי פוגע בחברה ולאחר מכן טען גם בבר"ע לבית המשפט המחוזי כי הוא אינו הכתובת לגילוי אלא החברה, מהווה חוסר גילוי ולא מינימלי אפילו. התנהלות זו פוגעת בזכותה הבסיסית של התובעת למידע ואינה עונה על חובתו של הנתבע לגילוי מלא.

189. אפילו בעת רכישת המניות מבעלי המניות על פי סעיף 302 לחוק החברות כאשר ביקשה התובעת לקבל את אותו המידע שקיבלו בעלי המניות האחרים על מנת שתוכל לקבל החלטה מושכלת, הושבו פניה ריקם על ידי הנתבע. הנתבע נימוק את הסירוב כי היא יכולה לקבל את אותם התנאים של העסקה אשר נבדקה על ידי בעלי המניות האחרים.

190. **הנתבע פעל גם בניגוד עניינים מול התובעת במהלך השנים מעת חתימת הסכם הגירושין.** לנתבע כובעים שונים מול החברה ומול התובעת: בהסכם קבעו הצדדים כנקודת מוצא כי לשני הצדדים זכויות בחברה. נקבע כי הנתבע יוכל להשתמש במניות שטרם נפדו על ידי התובעת באחת החלופות לצרכי שליטה והצבעה כמניותיו לכל דבר ועניין ועל פי שיקול דעתו הבלעדי. לכך יש להוסיף כי הנתבע הינו בעל השליטה, יו"ר הדירקטוריון ומנכ"ל החברה (ראו: פרוט' מיום 14.1.2019, עמ' 59, שורות 6-9).

191. התנהלות הנתבע במספר אופנים מעת חתימת ההסכם מעידה על ניגוד עניינים מובנה של הנתבע. הנתבע, לא רק שאינו עושה מאמץ להפיגו אלא נוקט בפעולות משפטיות המגדילות את ניגוד העניינים ומעצימות אותו: כך למשל העברת כל מניותיו של הנתבע לחברת אחזקה פרטית שלו ללא הסכמתה וללא ידיעתה של התובעת; כך היותו נושא משרה בחברה המקבל משכורת מעבר למקובל ובמקביל בכובעיו האחרים לא פועל לחלוקת דיבידנדים; כך יצירת מנגנון הנאמנות והנציג והפקדה בידי הנאמן של רק 3.7% ממניות הנתבע; כך סירובו למסור את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

המידע (שגם מהווה חוסר גילוי וגם מהווה פעולה בניגוד עניינים) שאינה מאפשרת לתובעת לממש את זכויותיה; כך פעולה מול בעלי מניות אחרים לרכישה של מניותיהם על ידי החברה ואי צירופה או הצעה מהימנה רצינית לתובעת להצטרף לכך.

192. גם זהות הנאמן והנציג, שכפי שהגדירים הנתבע אמורים לפעול לטובת התובעת, בוצעו חד צדדית ומטילים צל כבד על ההתנהלות. הנאמן הינו ר"ח של החברה והעיד גם מטעמו של הנתבע. כיצד הנאמן אמור לפעול כנאמן לטובת התובעת במצב זה? הוא אינו יכול, והמינוי הינו בניגוד ענייניים מובהק. לגבי הנציג הוא הוצג בכסות של אובייקטיביות. לגבי זהות הנציג נכתב:

"הנציג יזם ופעיל בתחום --- מזה שני עשורים, שימש כחשב החברה עד שנת 2014, במסגרת תפקידו בחברה ריכז וקידם את תהליכי ההשקעה בחברה. אין לנציג כל זיקה לחברה כיום, ו/או אינטרס בה".

193. לכאורה הנתבע ממנה גורם אובייקטיבי מקצועי אולם הוא אמור לשמש "הפנים" של המכירה מטעם הנתבע. מול הנציג אמורה התובעת וצד ג' שמתעניין לרכוש את המניות להתנהל לצורך המכירה. הנציג הוא הגורם שאמורים לנהל עימו מו"מ ולקבל ממנו מידע. אולם הוא אינו פעיל בחברה ומקבל ממנה ומהנתבע את המידע. אומנם הוא קרוי בכינוי לכאורה נייטרלי של: "הנציג". אולם הוא נבחר על ידי הנתבע בלבד ללא הסכמתה וללא ידיעתה של התובעת. כל אלה מגבירים את השליטה של הנתבע ואינם מאפשרים מכירה כהלכה.

194. לשיטתו של הנתבע צד ג' שיתעניין ברכישת המניות אמור להתנהל מול 4 גורמים שונים: התובעת, הנתבע, הנציג (וככל הנראה גם הנאמן) והחברה. כך לא פועלים לקידום עסקה אפקטיבית.

195. יצירת מנגנון זה שאין לה אחיזה בהסכם הגירושין מקשה מאוד ומחדדת את ניגוד העניינים בו מצוי הנתבע: בעל חובות על פי הסכם הגירושין, בעל מניות, יו"ר הדירקטוריון ומנכ"ל החברה.

196. יודגש כי הנתבע יכול היה להפיג את החששות והתמיהות לגבי התנהלות זו ולשכנע כי אין מדובר בניגוד עניינים, אולם הוא לא עשה כן. הנתבע לא הביא את הנציג לעדות, הוא חתם במהלך ההליכים המשפטיים על המסמכים הללו חד צדדית וללא ידיעת התובעת. הוא לא הציג ולו ראיה לכאורה כי פעל על פי המנגנון שהוא עצמו יצר: לא הראה כי הוכנה מצגת על פי כתב ההוראות, כי המצגת עודכנה, כי הועבר מידע לנציג על פי כתב ההוראות והעיקר כי הוא עידכן את התובעת לגבי מנגנון זה מיוזמתו וביקש לשתף פעולה לגביו. דבר מכך לא נעשה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

197. התנהלות זו מהווה פעולה בניגוד עניינים אל מול חובות הנתבע בהסכם. בהתנהלות זו הופך הנתבע את התובעת לבעלת זכויות פחותות גם ביחס לשאר בעלי המניות ומפחית את יכולת הסחירות של מניותיה עוד יותר.

198. לא שוכנעתי גם באינטרס הכלכלי-העסקי של הנתבע בהתנהלות זו. תשובותיו בחקירה לגבי רכישת המניות מבעלי המניות היו מיתממות:

"ש: יופי. עכשיו תראה, תאשר לי שבימים אלו ממש מתבצעת עסקה מול אנשים בעלי מניות בחברה, שנכנסו לחברה בשנים 2006 ו-2010 והיום הם יוצאים מהחברה ב-30% פחות מההשקעה שלהם.
ת: זה ממש לא נכון. כל אחד יש לו שווי אחר, עם כל אחד נעשה משא ומתן אחר. חלקם יוצאים עם שווי גבוה משווי ההשקעה שלהם. חלקם יוצאים עם שווי נמוך משווי ההשקעה שלהם. זה פשוט לא נכון."

(ראו: פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 102, שורות 25-30).

"ש: בכמה, בכמה אחוזי מניות אתה תחזיק כשתסתיים העסקה מול בעלי המניות?

ת: אני אחזיק על ידי חברות האחזקה שלי עוד, בין 5 ל-7 שנים אם הכל יתנהל, דרך אגב את מטעה בעוד משהו. יש גם הצמדה להתפתחות החברה והתפתחות המטבע. כך שמאוד יכול להיות שבסופו של דבר העסקה תצא הרבה יותר יקרה. אבל בואי רגע נעזוב את הפרטים הטכניים האלה שאם צריך אפשר להיכנס אליהם. אני אחזיק במשהו בסביבות 97%. [...] אני אחזיק, אני מקווה להחזיק ביותר מ-90%."

(ראו: פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 105, שורות 15-21, שורה 34).

199. במסגרת בקשה 9 בהליך לגילוי מסמכים צורף מכתב מב"כ של הנתבע מיום 10.5.2018 כנספח ד' ובו מציין הנתבע – שוב חד צדדית ושוב רק באופן שנקבע חד צדדית על ידו כיצד התובעת יכולה להצטרף להליך מכירת המניות לחברה ע"י בעלי המניות:

"3. כפי שמסר מרשי, [...], מתנהל הליך שבו בעלי מניות בחברה, אשר השקיעו בה כספים (בניגוד למרשתנד), מוכרים את מניותיהם לחברה. הליך זה צבר תאוצה והוא מצוי בשלבים מתקדמים.

4. למרשתנד הייתה הזדמנות פז לממש מניות ולקבל כספים תוך היצמדות המתגבש עם בעלי המניות האחרים, כך ש-3.7% ממניות מרשי יכולות היו להימכר במקביל, ומרשתנד הייתה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

מקבלת את חלקה בפדיון כספי ולא במניות, באותם תנאים של העסקה אשר מטבע הדברים נבדקה ע"י בעלי המניות האחרים."

במענה למכתב זה ביקשה ב"כ התובעת לקבל מסמכים מתאימים (ביום 17.5.2018 צורף כנספח ד' לבקשה 9) על מנת לגבש את עמדת התובעת: "על מנת שמרשתי תוכל לשקול באופן רציני את הצעת מרשך, היא זקוקה למסמכים לגבי ההסדרים העסקיים שהוצעו לבעלי המניות האחרים ולכל הנתונים העסקיים והכספיים שהיו מצויים בידי בעלי המניות בעת גיבוש העסקה". לכך כבר סירב הנתבע.

200. גם בנוגע להעברת כל מניות הנתבע לחברת אחזקות בבעלותו מדובר בפעולה בניגוד להסכם וללא ידיעת התובעת. הנתבע אישר בחקירתו כי פעולה זו בעלת פוטנציאל לפגוע בזכויות התובעת:

"ת: ב-16 לדצמבר 2018 אם זה התאריך, אני לא בטוח שזה התאריך. בשלב איפה שהוא בסוף שנת 2018 החלטתי להעביר את האחזקות בחברה תחת XXX."

(ראו: פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 95 שורות 34-32).

"ש: ואוקי. ותאשר לי שבהסכם שלכם, המניות או הזכויות שמגיעות לגרושתך, לאישה ---, הן בחברת --- ולא בחברת XXX, נכון?
ת: נכון."

(ראו: פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 96, שורות 23-21).

"ש: תאשר לי שאם חברת XXX פושטת את הרגל, אז האישה בעצם מאבדת את הזכות שלה למניות, נכון?
ת: נכון."

ש: יפה. עכשיו, תאשר לי שאם נכנס שותף לחברת XXX או בעל מניות נוסף בחברה, אז הוא בעצם הופך להיות שותף גם במניות שלך בחברת ---, נכון?
ת: נכון."

(ראו: פרוט' מיום 25.3.19, עמ' 94, שורות 26-20).

201. כל ההתנהלות שפורטה לעיל של הנתבע מעידה כי לא רק שהנתבע אינו מסייע לתובעת למכור את מניותיה לצד שלישי אלא שהוא מערים קשיים משפטיים-משפחתיים-עסקיים.

התנהלות זו של הנתבע משפיעה לרעה על זכויותיה של התובעת, ומקטינה את יכולתה למכור את המניות לצד שלישי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

202. לאחר שקבעתי לעיל כי הסכסוך המשפחתי זולג גם לספֶרה העסקית יש מקום לקביעת מנגנון של גורם אובייקטיבי מקצועי ועצמאי אמיתי, שישמש כשומר סף של זכויותיה של התובעת ויאפשר את מימושן ויודא כי הנתבע משתף פעולה עם ביצוע ההסכם. אמנם הדברים להלן צוינו בהקשר של בני משפחה מול החברה, אולם מבחינת המנגנון המוצע הוא ישים גם מול בני המשפחה אחד כלפי השני:

"[...] בחברה המשפחתית כמעט בלתי אפשרי למנוע זליגה של הסכסוך המשפחתי אל תוך הספֶרה העסקית, והדבר מעיב על הפעילות העסקית של החברה, מחבל בה ומקשה על תפקודה התקין והענייני. הצבתם של גורמים אובייקטיביים, מקצועיים ועצמאיים כשומרי סף, עשויה להגן על החברה מפני הזליגה האמורה ולהוות משקל שכנגד, בעת הצורך, ליצר ולדחפים המניעים את בני המשפחה לפעול באופן שעלול להזיק לתפקודה של החברה. גורמים כאלו צפויים לשכך את השפעתם של סכסוכים פנים-משפחתיים על הפעילות העסקית, ובהתאמה לשמור על יציבות ועל ביצועי החברה."

ראו: ע' בוקשפן, א' ידן, "משפחה ועסקים – החברה כאישיות משפ(חת)טית על המפגש בין דיני החברות לחברות משפחתיות" משפטים 174, 127, 174.

203. יודגש: העיסקה שהתובעת מתבקשת לעשות על פי הסכם הגירושין אינה עסקה רגילה בין בעל מניות שרוצה למכור את מניותיו לצד אחר שרוצה לקנות את המניות. מצבה של התובעת פחות טוב מכל בעל מניות אחר. לתובעת יש פחות מידע באופן משמעותי, והיא תלויה במובנים רבים בנתבע. מצב זה שבו התובעת תלויה בנתבע אך נדרשת לגלות עצמאות במכירה ואינה זוכה לשיתוף פעולה של הנתבע מובילה למסקנה כי הפתרון הינו במינוי איש מקצוע חיצוני לביצוע המכירה.

ראו עוד: ע' בוקשפן, א' ידן, "משפחה ועסקים – החברה כאישיות משפ(חת)טית על המפגש בין דיני החברות לחברות משפחתיות" משפטים 174, 127, 172 – בשבח אימוצם של מנגנונים אובייקטיביים, מקצועיים ועצמאיים בחברה המשפחתית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

204. התנהגותו של הנתבע לאורך השנים והעמקת אי האמון בין הצדדים לא מאפשרים לפעול באופן שנקבע בהסכם למכירה על ידי התובעת בלבד. נדרש ליתן הוראות שיאפשרו לה לקבל את זכויותיה באופן הכי קרוב ללשון ההסכם ולכוונת הצדדים.

205. הנתבע על פי חובותיו בהסכם הגירושין ושליטתו בחברה אמור לפעול בהקפדה יתרה: "על האמונאי לייחד את פעולותיו לטובת הנהנה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו". ראו: ע' ליכט "ייחסי אמונאות בתאגיד – חובת האמון" משפט ועסקים יח, תשע"ה (דצמבר 2014), 237, 276. אך כפי שפורט בהרחבה לא כך הוא פעל ואף לא במקצת.

206. בחלוף השנים ולאור אובדן האמון בין הצדדים ולאור אי קיום חובותיו של הנתבע על פי ההסכם, נוצרה הצדקה ליתן סעד על ידי בית המשפט כדי להביא תיקון למצב שנוצר בעקבות אובדן האמון, וזאת באמצעות מינוי כונס נכסים חיצוני אובייקטיבי למכירת המניות המגיעות לתובעת.

207. הוראה זו נובעת גם מכך שניתן לראות בהתנהלות הנתבע כהתנהלות שיש בה קיפוח של התובעת כבעלת מניות, גם אם לא במובן הרגיל אולם לפי ההסכם לשני הצדדים זכויות בחברה והיא זכאית למכור מניות על מנת לקבל את פידיון. במובנים אלה יש מקום להתייחס לתובעת כבעלת מניות מיעוט בחברה הלכה למעשה ולהחיל את ההלכות הנוהגות לגבי קיפוח מיעוט על הצדדים.

208. התובעת במילותיה הפשוטות פירטה בחקירתה את נקודת המוצא של אמון שהייתה בין הצדדים שאפשרה את ההסכמות בהסכם ואת השינוי שחל במהלך השנים מעת חתימת ההסכם ואת הצורך לדאוג לביצועו של ההסכם וסיום "השותפות" ביניהם בחברה: "מפני שבזמנו שחתמנו על ההסכם הלך הרוח היה בכלל שונה, חתמנו על ההסכם הזה מתוך חברות, מתוך מחשבה שהוא ידאג לטובת שנינו ובגלל זה גם השארנו את השליטה והסכמתי להשאיר את השליטה בידיים שלו, של המניות, אין לי, אין לי שום משמעות בלהישאר איתו שותפה היום בטח אחרי כל החוסר אמון והעורמה והמרמה שהיה. אני לא חושבת שמישהו רוצה להשאיר אותנו שותפים ביחד" (ראו: פרוט' מיום 14.1.19, עמ' 17 שורות 19-24).

209. סעיף 191(א) לחוק החברות קובע את הזכות במקרה של קיפוח:

"התנהל ענין מענייניה של חברה בדרך שיש בה משום קיפוח של בעלי המניות שלה, כולם או חלקם, או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו, רשאי בית המשפט, לפי בקשת בעל מניה,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

לתת הוראות הנראות לו לשם הסרתו של הקיפוח או מניעתו,
ובהן הוראות שלפיהן יתנהלו ענייני החברה בעתיד, או
הוראות לבעלי המניות בחברה, לפיהן ירכשו הם או החברה
כפוף להוראות סעיף 301, מניות ממניותיה."

210. בע"א 8712/13 אדלר ואח' נ' לבנת ואח' מדגיש בית המשפט העליון את מטרת השימוש
בסעדים על פי סעיף 191(א) לחוק החברות שמטרתם אינה עונשית אלא הענקת סעד למקופח:

"מטרת הוראה זו היא להקנות לבית המשפט כלים להתמודד
עם מצבים שבהם קיים חשש לחלוקת משאבים בלתי הוגנת
בין בעלי המניות, ובפרט בין בעלי השליטה לבין בעלי מניות
המיעוט [...]. ודוק – ההוראה נועדה להעניק סעד למקופח
ולא להעניש את המקפח, ומסיבה זו קביעת קיומו של קיפוח
תלויה בשאלה האם התוצאה הינה תוצאה מקפחת ולא
בשאלת מניעיו של המקפח".

ראו: ע"א 8712/13 אדלר ואח' נ' לבנת ואח' (1.9.2015), סעיף 65 לפסק דינו של כב' השופט
דנציגר.

211. בע"א 8712/13 אדלר ואח' נ' לבנת ואח' מתייחס כב' השופט דנציגר בהרחבה כיצד מצב של
חוסר אמון בין שותפים לרבות בשל ניהול הליכים משפטיים ממושכים, יכול להוביל להענקת
סעד של הפרדת כוחות בין השותפים, אף אם סעד זה לא התבקש:

"סיכומם של דברים עד לנקודה זו, מעלה קיומן של שתי
מסקנות: ראשית, אובדן אמון בחברה המאופיינת כמעין-
שותפות עשוי להצדיק מתן סעד של הפרדת כוחות מכוח
סעיף 191 לחוק החברות אף במקרים בהם לא נתבקש סעד
זה ואף במקרים בהם הגיע בית המשפט למסקנה כי מי שפנו
בבקשה לסעד להסרת קיפוח לא קופחו; שנית, חברות
האחזקות דנן אכן מהוות מעין-שותפויות. בנוסף לשתי
מסקנות אלה, נדמה כי אין עוררין על עומקו של משבר האמון
בין הצדדים – משבר שנמשך מספר שנים ולא מן הנמנע כי
אף החרף בעקבות ההליכים המשפטיים המתמשכים.
לטעמי, די בשלוש מסקנות אלה כדי להוביל לתוצאה לפיה
בנסיבות העניין אכן יש מקום להענקת סעד שתכליתו
הפרדת כוחות בעקבות אובדן האמון בין הצדדים."
(ההדגשות בקו – הוספו).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוגי

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ראו: ע"א 8712/13 אדלר ואח' נ' לבנת ואח' (1.9.2015), סעיף 79 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר.

212. כב' השופט דנציגר מונה בע"א 8712/13 אדלר ואח' נ' לבנת ואח' מספר דרכים בהם ניתן להורות על הפרדת הכוחות: פירוק החברה, רכישה כפויה במסגרתה יחוייב אחד הצדדים לרכוש את מניותיו של הצד השני בהתאם לשוויון, ביצוע התמחרות בין הצדדים, התמחרות פתוחה. כמו כן הוא מדגיש בסעיף 90 לפסק הדין כי לרשותו של בית המשפט עומד מגוון רחב מאוד של סעדים, שלכל אחד מהיום יתרונות וחסרונות המאפיינים אותו. המאפיינים המפורטים בפסק דין זה לגבי יחסי השותפות ואובדן האמון מתאימים גם לעניינו.

213. שקלתי לאור חלוק הזמן, הצורך להביא לפרידה סופית רכושית בין הצדדים והתנהלות הנתבע לגבי החברה האם יש מקום להורות על רכישה כפויה שתחייב את הנתבע לשלם לתובעת עבור המניות בשווי עדכני.

214. בסופו של יום מאחר ומדובר בסוגיה של יחסי אמונאות יצירי הסכם גירושין סברתי כי הפרשנות הנכונה יותר של ההסכם, הקרובה ביותר ללשונו ולנסיבותיו, הינה אפשרות קצובה בזמן לנתבע לממש את זכות הראשונים שלו על פי השווי שהתבקש על ידי התובעת של יום 31.12.2014 וככל שהוא לא יבקש לעשות שימוש בזכות זו, הזכות תפקע (על פי פרשנות ההסכם לעיל). על מנת להתגבר על ההתנהלות ועל פערי המידע וניגודי העניינים אורה על מינוי כונס נכסים חיצוני על 15% משווי אחזקותיו הנוכחיות של הנתבע. אולם ככל שלא יהיה שיתוף פעולה מהותי של הנתבע עם כונס הנכסים וככל שהדברים לא יתקדמו כמצופה, הסעדים האפשריים לצורך ביצוע סעיף זכויות התובעת בחברה לא יוגבלו רק לסעדים שניתנו על ידי כעת.

215. על כן שוכנעתי כי יש למנות כונס למכירת 15% מאחזקותיו הנוכחיות של הנתבע. לאור העברת מניות התובע לחברת אחזקות ללא ידיעתה וללא הסכמתה של התובעת ובניגוד לאמור בהסכם, הכונס ממונה על המניות של הנתבע במסגרת חברת האחזקות לשם העביר הנתבע את כל מניותיו בחברה. כמו כן איני מאשרת שימוש במנגנון הנאמנות ובמנגנון הנציג. על הנתבע לשתף פעולה עם כונס הנכסים באופן מלא.

216. אופן הנשיאה בשכ"ט של הכונס יוכרע על ידי בתום הליכי הכינוס ובהתאם גם לשיתוף הפעולה ההדדי של הצדדים עימו.

217. ככל שכונס הנכסים לא יזכה לשיתוף פעולה משביע רצון הוא יוכל לפנות בבקשות מתאימות לבית המשפט. כמו כן ככל שלא יהיה שיתוף פעולה משביע רצון ישקלו צעדים נוספים שיבטיחו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

את שיתוף הפעולה וביצוע המכירה ההוגנת על מנת שניתן יהיה לממש את סעיף זכויות התובעת בחברה.

218. אני ממנה בכפוף לקבלת הסכמתו בכתב את עו"ד ליאור מזור שכתובתו רח' שיבת ציון 21 חיפה. מינוי הכונס ייכנס לתוקף ביום 16.6.2020, ככל שהנתבע לא ישתמש בזכות הראשונית שלו.

ג. סוגיית תשלום המס

219. הנתבע שב והדגיש במהלך ההליכים כי כל תשלום המגיע לתובעת צריך להיות לאחר תשלום מס. התובעת לא התייחסה לסוגיה זו באופן מפורט.

220. לשונו של ההסכם בעניין סוגיית המס ברורה: "[...] 15% מסך המניות המוחזקות ע"י האיש בחברה [...] יפדו [...] ולאחר תשלום המס בגין תשלום תמורתן לאישה". העולה מלשונו של ההסכם כי נקבע מפורשות כי התשלום לתובעת יהיה לאחר תשלום המס.

221. קביעה זו של הצדדים גם עולה מהפסיקה שעסקה בחיוב במס בעת איזון משאבים במניות חברה של הצדדים.
ראו: בע"מ 4660/16 פלוני נ' פלונית (5.9.16); עמ"ש (ת"א) 28162-10-14 ד' ב' ע' נ' ב' ע' (11.5.16).

222. יובהר אף למעלה מן הצורך כי מאחר ומדובר בהסכם גירושין אין מניעה כי תעשה פניה לרשויות המס – לאחר שיובהר באיזה אופן ממומשות זכויות התובעת - על מנת לקבוע כי מדובר בהעברת נכסים בין בני זוג אגב גירושין. אולם ככל שיהיה חיוב במס התובעת זכאית לקבל את התשלום רק לאחר תשלום המס.

ד. נושאים נוספים

223. בכתב התביעה עתרה התובעת לביצוע ההסכם ביחס לשלושה רכיבים רכשיים נוספים: קופת הפניקס שהייתה על שמו של הנתבע, כספים בבנק איגוד ומחצית מתמורת גיף שנמכרה על ידי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוגי

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 הנתבע. הנתבע השיב לכל הטענות הללו ועתר לדחייתן. הנתבע צירף אסמכתאות לחיזוק
2 טענותיו לדחיית התביעה לגבי רכיבים אלה.
3
4 224. בסיכומיה לא חזרה התובעת על עתירתה לרכיבים אלה ולא פירטה לגביהם כל נימוק בגוף
5 הסיכומים. גם הנתבע לא פירט מעבר לפירוט מטעמו בכתב ההגנה ובתצהיר עדות ראשית.
6 על כן אני מורה על דחיית התביעה ביחס לשלושת הרכיבים הללו.
7
8
9
10
11
12
13

ד. סיכום

14 225. אשר על כן ולאור לכל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

15
16
17 א. בכל הנוגע לסעיף זכויות התובעת בחברה:

18 1. לנתבע ניתנת הזכות על פי החלופה השנייה בהסכם לממש את זכות הראשונים
19 לרכוש את המניות. לנתבע ניתן זמן עד ליום 15.6.2020 להודיע האם הוא משתמש
20 בזכות הסירוב הראשונה ורוכש את המניות על פי הערכת השווי של ר"ח
21 זילברשטיין נכון ליום 31.12.2014, אם לאו. יבקש הנתבע להשתמש בזכותו
22 ולרכוש את המניות יהיה עליו לשלם לתובעת עד ליום 1.9.2020 את הסכום של
23 12,061,650 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.1.2015 ועד לביצוע התשלום
24 בפועל.
25

26 2. לא יבקש הנתבע לעשות שימוש בזכות הסירוב הראשונה ימונה כונס נכסים
27 למכירת המניות המגיעות לתובעת.
28 אני ממנה ככונס נכסים למכירת המניות המגיעות לתובעת – 15% מאחזקותיו
29 הנוכחיות של הנתבע - בכפוף לקבלת הסכמתו בכתב את עו"ד ליאור מזור
30 שכתובתו רח' שיבת ציון 21 חיפה. מינוי הכונס ייכנס לתוקף ביום 16.6.2020, ככל
31 שהנתבע לא ישתמש בזכות הראשונים שלו.
32

33 3. לאור העברת מניות התובע לחברת אחזקות ללא ידיעתה וללא הסכמתה של
34 התובעת ובניגוד לאמור בהסכם, הכונס ממונה על המניות של הנתבע במסגרת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 חברת האחזקות לשם העביר הנתבע את כל מניותיו בחברה. כמו כן איני מאשרת
2 שימוש במנגנון הנאמנות ובמנגנון הנציג. על הנתבע לשתף פעולה עם כונס הנכסים
3 באופן מלא.

4
5 4. אופן הנשיאה בשכ"ט של הכונס יוכרע על ידי בתום הליכי הכינוס ובהתאם גם
6 לשיתוף הפעולה ההדדי של הצדדים עימו.

7
8 5. ככל שכונס הנכסים לא יזכה לשיתוף פעולה משביע רצון הוא יוכל לפנות בבקשות
9 מתאימות לבית המשפט. כמו כן ככל שלא יהיה שיתוף פעולה משביע רצון ישקלו
10 צעדים נוספים שיבטיחו את שיתוף הפעולה וביצוע המכירה ההוגנת על מנת שניתן
11 יהיה לממש את סעיף זכויות התובעת בחברה.

12
13 6. כל תשלום לתובעת יהיה לאחר תשלום מס המגיע כחוק. אין מניעה כי תתבצע
14 פניה לרשויות המס לבחון האם הקריטריונים מאפשרים קביעה כי מדובר
15 בהעברת נכסים בין בני זוג אגב גירושין.

16
17 ב. התביעה נדחת ביחס לרכיבים הרכשיים שנתבעו על ידי התובעת (קופת הפניקס
18 שהייתה על שמו של הנתבע, כספים בבנק איגוד ומחצית מתמורת ג'יפ שנמכרה על ידי
19 הנתבע).

20
21 226. הוצאות ההליך – לאור התוצאה אליה הגעתי, היקף ההליכים ומשכס, הנתבע יישא בהוצאות
22 התובעת בהליך זה בסך של 58,500 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 יום, ולא – יישאו הפרשי ריבית
23 והצמדה כדין.

24
25 227. פסק הדין ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.

26
27 228. המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

28
29 229. המזכירות תסגור את התיק.

30
31
32 ניתן היום, ט' אייר תש"פ, 03 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17-06-26489 פלוגית נ' פלוגי

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

תמר סנונית פורר, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

***לנוחות הקריאה במקום שמות פרטיים של הצדדים כונתה התובעת: האישה, והנתבע: האיש.